

PO NEURJU PONOVRNO ODPRT JESENI

USPEŠNA SANACIJA
BOTANIČNEGA VRTA

6-7

EDINA NAGRAJENA OBČINA

OBČINI HOČE-SLIVNICA
BRONASTO PRIZNANJE ZA INOVACIJO

10

LETOŠNJE POČITNICE SO BILE NEPOZABNE

UTRINKI S POLETNEGA TABORA
OBČINE HOČE-SLIVNICA

34

Prvi šolski
dan =
1. september

abc

Nič več »hočki« in »slivniški« del

➔ dr. Marko Soršak, župan

Prvi šolski dan je vedno nekaj posebnega. V nas se prepletajo čustva vznemirjenja, pričakovanj in obenem strahu pred novostmi. Prvi september pomeni nov začetek in nadaljevanje začetega. Na ceste se vrne promet, v šole otroci in v trgovine vrvež, ki se je poleti umiril in omogočil, da smo se odpočili in nabrali svežo energijo za nadaljnje delo.

Občina Hoče-Slivnica je v teh poletnih mesecih nadaljevala z začetimi deli. Veliko ljudi še vedno deli našo občino na »hočki« in »slivniški del«. Sedaj smo pričeli z izgradnjo povezovalne kolesarsko-sprehajalne poti med Spodnjimi Hočami in Slivnico, ki bo, upam, ljudi povežala ne le fizično, pač pa tudi drugače. Pot bomo odprli na poseben način, s 1. tekom pod Pohorjem, ki bo v soboto, 16. septembra.

Poletje je poleg gradbenih strojev zaznamovalo tudi pomanjkanje vode. Polnje-rije bazenov, vročina in manjše količine vode so privedle do prekomerne porabe pitne vode. Zato smo bili, žal, na področjih, kjer je upravljalec vodovoda občina, primorani izvesti ukrepe omejitve pitne vode. Zavedam se, da so ukrepi redukcije vode hudi, vendar so bili neizogibni. Da se nam kaj takšnega ne bi več dogajalo, je občinska uprava že pričela s pripravo ukrepov, za katere upam, da bo dovolj sredstev v proračunu. Ob tem, ko smo se borili za pitno vodo, se je zgodilo nedopustno ravnanje, da je prišlo do zasutja izvira Curlek. Uničeno je bilo ogromno prostovoljno vložnega dela občank in občanov. Poleg tega, da je bil uničen Park Curlek, je nastal tudi problem z odvodnjavanjem, saj je bil zasut tudi jašek za meteorne vode. Posredovale so krajevna skupnost, občina in inšpekcija, vse s ciljem, da se vzpostavi nazaj prvotno stanje. Upam lahko, da se kaj takega ne ponovi, in naredili bomo vse, da bomo vrnilo primerno urejeno stanje.

Projekt Magna je korak bližje k realizaciji. Pridobljeno je okoljevarstveno soglasje Agencije za okolje Republike Slovenije. Na občini smo že pričeli z odkupi zemljišč za drugo fazo projekta v vrednosti treh milijonov evrov. Potekajo postopki za pridobitev gradbenega dovoljenja za projekt Magna Nukleus.

Gradili pa so tudi naši otroci in mladostniki. Na Poletnem taboru so gradili mostove povezovanja znanja, športa in druženja. Na letošnjem Poletnem taboru se je devet tednov, preko 500 otrok, družilo in koristno zapolnilo čas s plavanjem, rolanjem, igranjem nogometa, učenjem tujih jezikov. Ko sem jih obiskal na vroč poletni dan, so mi dejali, da so se imeli nepozabno.

Sedaj pa je čas za druženje v šolskih klopih, vrtcih in čas za dokončanje zastavljenih projektov za leto 2017. Ostali so nam še štirje meseci in verjamem, da jih bomo zmogli in znali izkoristiti za dobro naše občine. Bliža se praznik občine in 19. obletnico bomo obeležili z več prireditvami. Ob tem bi izkoristil še priložnost in vsem šoloobveznim otrokom zaželel uspešno, nepozabnih doživetij polno šolsko leto. Spomini, ki smo si jih nabrali v poletju 2017, nas bodo grelji do naslednjega poletja.

Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 8 Za tretjino manj vode kot lani
dr. Špela Korent Urek
- 8 Dvotedenska možnost za druženje
Zdenka Trinko
- 10 Arheologi v Čreti in na Hočkem Pohorju
Vanja Jus

9 | Trasa speljana skozi lepote občine

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 14 Priti v stik s pomoči potrebnimi
Tatjana Bolšec
- 15 Dvokilometrski pešpot in kolesarska steza
Majda Strašek Januš
- 16 Planinci še kolovratimo
Majda Strašek Januš

12 | Sonce, bose noge, trava in žoga

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 20-21 Formis pod taktirko Matevža Kamnika
Mojca Lubanjšek Pehant
- 22 Najdaljši izlet v Rezijo in Benečijo
Ida Hriberšek
- 24-25 Aktivna društva delujejo podobno kot ure
Bruno Kremavc

19 | Hoški odbojkarji z novimi obrazy

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 27 Nova oprema, igrala in prenovljeni prostori
Simona Ornik
- 28 Slovo mini maturantov
Vesna Gosak
- 29 Pikapok na počitnice
Katarina Helbl

27 | Optično omrežje za nemoteno delovanje

ZANIMALO VAS BO

- 31 Vsak dan je kot stvarjenje
Majda Strašek Januš
- 31 V spomin Angeli Medved
Simona Šifrar
- 32-33 Boleč spomin na Jugovo domačijo
Simona Šifrar

34 | Letošnje počitnice so bile nepozabne

Po desetletnem »zatišju« nov gradbeni bum

V Hočah ponovno oživela kar močna gradnja stanovanjskih hiš in stanovanj za trg

Preden spregovorimo o novogradnjah, se spomnimo, da je bil v naši občini prvi gradbeni bum za tržišče med leti 2005 in 2010. O tem je posredovala podatke Maja Krajnc, ki je na Občini Hoče-Slivnica višja svetovalka za okolje in prostor: »V času tako imenovanega gradbenega buma je nastalo naselje ob Sršakovih in Kotnikovi ulici v Hočah ter novo naselje štirih blokov in dva niza vrstnih hiš v Prvomajski ulici v Rogozi. Poleg tega se je za trg izvedla tudi gradnja vrstnih hiš severno od Vodovodne ulice, prav tako se je izgradila sosekka enajstih enostanovanjskih stavb na vzhodni strani Vilenske ceste v Radizelu.« Vse to je bila gradnja za tržišče in danes so vse te soseske žive, veliko je mladih družin, kar se pozna tudi pri vpisu v vrtec in šolo.

O individualni gradnji pa ne morem govoriti, saj občina nima o tem uradnih podatkov. Tudi z nihanjem cen parcel v občini ne razpolagajo. Znano je le, kakor je povedala Maja Krajnc, »da so v času gradbenega buma 2005–2010 določene parcele v Spodnjih Hočah imele ceno tudi 100 evrov na kvadratni meter«. Kolikor lahko občani sami spremljamo, vidimo zanimive novogradnje – od skromnih enodružinskih hišic do varčnih hiš: vedno bolj ugotavljamo, da smo nekoč gradili prevelike visoko pritlične in nadstropne dvo-stanovanjske hiše, danes pa je marsikatera od njih skoraj prazna. Pri marsikom je velik interes, da se vseli v manjšo vrstno hišo ali stanovanje, zato ni čudno, da ljudje z zanimanjem spremljajo novogradnje za tržišče.

Večina Vite že prodana

Podjetje Nival Group gradi med vrtcem oziroma šolo in obstoječim naseljem v Hočah novo ulico, ki so jo poimenovali naselje Vita. V tem naselju bosta stala ob Pohorski cesti dva stanovanjska bloka, v katerih bo 22 stanovanj; ob njih stojijo že dva dvojčka, dva trojčka in tri enostanovanjske hiše. Marku Glaviniču, ki je ob Marku Petru solastnik podjetja, sem postavila nekaj radovednih vprašanj in nanje je prijazno odgovoril:

Kdaj bo predvidoma končana gradnja in urejeno okolje?

»Končanje gradnje je po terminskem planu in glede na sklenjene pogodbe predvideno spomladi 2018.«

Kakšna je cena hiše in stanovanj?

»Cene hiš se gibljejo od 159.000 EUR za enoto trojčka, od 182.000 EUR za enoto dvojčka in od 225.000 EUR za samostojne hiše. Cene stanovanj so od 94.000 EUR za dvosobna stanovanja, 118.000 EUR za trosobna stanovanja in do 132.000 EUR za štirisobna stanovanja.«

So hiše in stanovanja že prodani?

»V času od pričetka gradnje do danes smo zaradi odlične lokacije in gradnje prodali večino hiš in stanovanj. Na voljo so še štiri stanovanja in ena enota dvojčka ter dva poslovna prostora v pritličju večstanovanjskega objekta.«

Ali s stanovalci sodelujete pri urejanju posameznih hiš, stanovanj?

»Politika našega podjetja je, da vsem stanovalcem, ki se pravočasno odločijo za nakup naše nepremičnine, omogočimo sodelovanje pri urejanju svojih stanovanj. Kupci ne morejo spreminjati z arhitekturo zasnovane zunanosti objektov, medtem ko lahko izbirajo vrsto parketa, keramike, sanitarne keramike, proti doplačil-

Vita Hoče (računalniška podoba proti severu). (Foto: Nival Group)

Vita Hoče (računalniška podoba proti jugu). (Foto: Nival Group)

lu lahko dodatno naročijo lesena okna z alu zunanjo oblogo, rekuperacijo, kamin z dimnikom, pametne elektro inštalacije, zbiralnik za vodo, namakalni sistem itn.«

Naselju ste dali ime Vita; mislite na to, da bo ulico poimenovala občina?

»Naselje smo poimenovali Vita, saj smo v preteklosti s tem imenom zgradili naselje v Slovenski Bistrici, ki smo ga uspešno dokončali in smo tako mi kot naši kupci z njim izjemno zadovoljni.«

Kako vaši delavci preživljajo vročino tega poletja? Vam neurja z močnim vetrom povzročajo težave?

»Pri gradnji naselja Vita nas vročina toliko ne ovira, saj smo vsa gradbena dela že zaključili do poletja. Trenutno izvajamo dela znotraj, v senci. Tudi večjih težav z neurji nismo imeli.«

Devet vrstnih hiš

Investitor projekta vrstnih ob Poljski cesti nasproti občinske stavbe v Hočah je podjetje VGP Domus, d. o. o. O sami podobi bodočega naselja nam je spregovoril lastnik firme Dušan Auguštin: »Vrstnih hiš je devet, in sicer v dveh nizih. Ob cesti je niz štirih hiš, zadaj pa pet. Prostor med obema nizoma predstavlja pokriti uvoz in obnem tudi skupno dvorišče za vse objekte. V kletih ima vsaka hiša dvojno garažo, večnamenski kletni prostor in kletno shrambo. Iz kleti vodijo posamezne stopnice v pritličje vsake hiše. Tako ima vsaka hiša svoje kletne prostore, pritlični del z dnevnimi prostori, nadstropje s tremi sobami in kopalnico, teraso in balkon ter svoj bivalni vrt na zunanjih straneh objektov. Vrstne hiše stojijo na samostojnih parcelah in so dveh velikosti. Manjše imajo cca 166 m² skupne neto uporabne površine, od tega cca 100 m² stanovanjske površine. Večje hiše imajo cca 183 m² skupne neto uporabne površine, od tega pa cca 120 m² stanovanjske površine. Vsaka hiša ima teraso in balkon ter bivalni vrt. Velikosti vrtov so od cca 60 m² do cca 183 m² (brez površine hiš).«

Objekti so klasično grajeni, s toplotno izolacijsko fasado, trojno zasteklitvijo in ogrevani s toplotnimi črpalkami, kar jim zagotavlja nizko porabo energije. Vsaka hiša ima ločene komunalne in infrastrukturne priključke. Za gradnjo in finalizacijo bodo uporabljeni kvalitetni materiali z možnostjo izbire pri finalizaciji (keramika, talnih oblog itd.).

Manjša hiša stane od 167.656,30 EUR, večja pa od 181.176,76 EUR (v odvisnosti od velikosti atrija). V ceno je vključena izgradnja in finalizacija hiše, pripravljene za vselitev, ter zemljišče z zunanjo ureditvijo. Cena vključuje tudi pripadajoče davčne dajatve. Zaključek gradnje z ureditvijo okolja in predaja objektov kupcem sta predvidena v začetku junija 2018.

Računalniška podoba naselja ob Poljski cesti. (Foto: VGP Domus)

Naselje Vita še ni dokončano, a so na voljo le še štiri stanovanja in ena enota dvojčka.

»Evidentiranih imamo že nekaj kupcev, ki bodo pri finalizaciji tvorno sodelovali, vsi ostali, ki pa jih naša ponudba zanima, pa ste vabljeni,« je še dodal Dušan Auguštin. O tem, kako poteka gradnja, kako prenašajo delavci poletno vročino in vročinske nevihte ter kako rešujejo probleme dovozov na ozki ulici, pa je pojasnil: »Kot vsakodnevni opazovalci seveda vidite, da delo v gradbeništvu ni lahko, posebej še v razmerah, ko je mraz ali poleta vročina, kot jo doživljamo letošnje poletje. Tu prepuščamo izvajalcem odločitve o delovnem času in počitku (poleti je bila polovica delavcev na rednem letnem dopustu) oz. razporeditvi delovnega časa. Seveda pa morajo biti dela končana znotraj določenih rokov, saj je to kompleksen posel, ki ga ni moč poljubno kreirati zunaj okvirov, ki jih določa proces dela, financiranja in roki dokončanja. Ker se dela izvajajo na prostem, smo seveda toliko bolj izpostavljeni (kot tudi naši materiali, oprema in naprave) vremenskim vplivom, ki nam občasno otežijo delo in povzročijo dodatne stroške. Upamo, da naših sosedov naše delo preveč ne moti, saj se trudimo, da bi svoje dejavnosti omejili na lastne površine in znotraj normalnega delovnega časa. Seveda se ne moremo izogniti občasnim povzročanjem zastojev na Poljski cesti, za kar se drugim uporabnikom opravičujemo in prosimo za razumevanje.«

➡ 📷 Majda Strašek Januš

Ob Poljski cesti rastejo vrstne hiše, ki bodo imele podzemno garažo.

Sanacija botaničnega vrta poteka uspešno

Po neurju bo Botanični vrt za obiskovalce ponovno odprt jeseni

Neurje, ki je pustošilo v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru v torek, 11. julija 2017, nekaj po četrti uri popoldne, je pustilo občutne posledice. Uničilo je predvsem drevesa, stara več desetletij. Zaposleni so skupaj z gasilci in gozdarji odstranili poškodovana drevesa, danes pa že lahko govorimo o uspešni sanaciji, ki jo že izvajajo dober mesec. »Sanacija po neurju v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru poteka po fazah. Najprej smo odstranili vsa od vetra podrtá drevesa ter sanirali strehe in poškodovano notranjost objektov,« je povedala strokovna sodelavka Meta Šepic iz Botaničnega vrta.

Botanični vrt takoj po neurju. (Foto: Arhiv Botaničnega vrta)

sanirali, večino pa bodo še kasneje pomladili. Koliko je sploh ocenjena škoda? Koliko je vredno drevo? Iz spletnih virov je bilo mogoče izbrskati podatek, da je posamezno drevo, po mnenju profesorja T. M. Dasa z Univerze v Kalkuti, vredno 185.000 evrov. Sledi razlaga: »Povprečno drevo živi 50 let in v svojem času življenja ustvari za 30.000 evrov kisika, s porabo ogljikovega dioksida čisti zrak in zmanjšuje onesnaženost zraka v vrednosti 60.000 evrov, preprečuje erozijo tal in povečuje rodovitnost prsti (30.000 evrov), reciklira vodo (35.000 evrov) in zagotavlja dom živalim (30.000 evrov). Ta številka pa ne vključuje

Povprečno drevo živi 50 let.

Že v bližnji okolici pred vhodom v Botanični vrt je mogoče videti kar gore debel podrtih dreves, ki so nekoč krasila vrt. Iz tega dogodka so skušali potegniti tudi kaj pozitivnega, še bolj poskrbeti za varnost ljudi in se osredotočiti predvsem na novo podobo. »V vhodnem delu vrta, kjer je zbirka dreves in grmovnic, smo odstranili vsa padla drevesa, največ je bilo smrek, macesnov, nekaj hrastov in borov. Še vedno se izvaja odstranjevanje dreves, ki predstavljajo potencialno nevarnost za ljudi. Drevesa, ki so bila prej del sestoja, so zaradi odstranitve padlih in poškodovanih dreves postala osamela in s tem potencialno bistveno bolj izpostavljena vetru. Če je bilo ugotovljeno, da so bila preblizu zgradb in ne povsem zdrava, je potrebno takšna drevesa odstraniti,« je nadaljevala sogovornica. Delo poteka dokaj počasi, saj se izvaja na višini od 10 do 30 metrov, za kar so potrebni tudi primerni stroji in oprema. Veliko poškodovanih grmovnic so s korekcijsko rezjo

V 10 min je bila posledica neurja katastrofalna. (Foto: Arhiv Botaničnega vrta)

vrednosti plodov in sadežev, lesa ter lepote, ki jo dajejo drevesa našemu okolju. Poleg vsega nam nudijo senco v vročih poletnih dneh in z oddajanjem vode hladijo in vlažijo zrak. Drevesa, ki rastejo samostojno na prostem, pa so tudi zelo lep okras travnika ali vrta. Zato poskrbimo za naše gozdove!« Ob sprehodu po Botaničnem vrtu je mogoče opaziti odstranjena drevesa predvsem med prvo in drugo stavbo. Ravno tam, pravi gospa Meta, so nameravali nameniti prostor otroškemu igrišču, ki ga je zdaj narava nekako sama ponudila. Vsekakor pa nam še vrt nudi bogato zeleno dediščino, prostor za sprostitev in povezovanje z naravo, balzam za dušo in telo. Če imamo srečo, nam miren sprehod popestri tudi kakšna veвериčka ali druga žival. Ko povprašamo, kako kaže z vrtom in prihodnosti, nam gospa Šepic pojasni: »Vrt bo ostal za individualne ogledne zaprt predvidoma do konca avgusta. Odločili pa smo se, da bodo napove-

Normalno obratuje prodajalna na vhodu v Botanični vrt.

Obstaja veliko razlogov, da se odpravimo na ogled in sprostitev v Botanični vrt.

dane prireditve potekale nemoteno po programu, ki je objavljen na spletni strani: botanicnivrt.um.si. Aktualno dogajanje lahko spremljate tudi na facebook profilu – Botanični vrt Univerze v Mariboru.« V avgustu pa so za njimi že uspešno izvedene aktivnosti: Osnove razmnoževanja okrasnih rastlin – praktičen prikaz, Zaključek poletja in jesenski izzivi in druge. Prav tako normalno obratujeta prodajalna na vhodu v Botanični vrt in sobotna Pohorska tržnica. V septembru pa v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru že četrto leto zapored, v sodelovanju z Mariborsko razvojno agenci-

jo, organizirajo dogodek Festival dobrega počutja. Ob tej priložnosti se v Botaničnem vrtu predstavijo lokalni ponudniki storitev, ki so povezane z našim psihičnim in fizičnim zdravjem ter dobrim počutjem.

Ne glede na posledice neurja še vedno obstaja veliko razlogov, da se odpravimo na ogled in sprostitev v Botanični vrt. Ponovno vabljeni septembra!

Mojca Rakovič

Prenavljeni vrt si bo mogoče ogledati v septembru.

Za tretjino manj vode kot lani

Suša in višje temperature so poskrbele za težave pri oskrbi s pitno vodo tudi v naši občini

Po poročanju agencije za okolje je letošnje poletje toplejše od dolgoletnega povprečja. Tako toplo ni bilo vse od leta 2003. Že mesec junij je bil toplejši za dve do tri stopinje Celzija od dolgoletnega povprečja. Padavin pa je bilo v tem istem obdobju na našem področju skoraj za polovico manj od dolgoletnega povprečja. Seveda se je to vse skupaj odražalo tudi na naših vodnih virih in povišani porabi pitne vode. Od 1. junija do 1. avgusta smo iz Framskega slapa, ki napaja področje Radizela, zajeli za 33 odstotkov manj vode kot v istem obdobju leta 2016. Zato smo že konec junija uvedli ukrep omejitve uporabe pitne vode na osebno in gospodinjstvo rabo na vseh področjih, kjer z vodovodnimi sistemi upravlja Občina Hoče-Slivnica. Enak ukrep je 6. julija uvedel tudi Mariborski vodovod.

Podobno vreme se je nadaljevalo tudi v mesecu juliju in poraba pitne vode je naraščala. Pričeli smo z dovažanjem oz. dolivanjem pitne vode na področju Radizela, Pivole in Križne kapele. Stanje je postajalo alarmantno, zato smo z začetkom avgusta ponovno opomnili občane, da ukrep omejitve pitne vode še vedno velja in da je prepovedano zalivanje trave, vrtov, pranje avtomobilov in polnjenje bazenov. Stanje se kljub opozorilom ni nič izboljšalo. Še vedno smo morali dovažati vodo. Največji del vode smo prepeljali v Radizel. Kljub temu je še vedno čez noč na tem delu padala vodna gladina v vodohranih za en

meter. Ker se stanje ni izboljšalo in nismo s strani občanov prejeli nobenega obvestila o kršitvi omejitve uporabe pitne vode, smo morali preprečiti katastrofo tako, da smo 8. avgusta začasno uvedli ukrep redukcije pitne vode v nočnem času na področju Radizela, kjer je bilo najmanj vode. Ukrep se je pokazal kot učinkovit, saj so bili prvič po dolgem času zjutraj vodohrani polni. Ukrep je bil preklican 14. avgusta.

Zavedamo se, da je nujni ukrep – redukcija pitne vode ponoči v Radizelu – nekaterim povzročal težave in da je bilo potrebno zato malo organizacije. Ker smo se zavedali, da lahko v poletnih mesecih pride do pomanjkanja vode, je občina že prej naročila pripravo projekta za trajnostno zagotavljanje pitne vode na najbolj prizadetem območju. Prav tako bomo preverili porabo pitne vode pri vseh občanih in velike uporabnike ponovno obvestili, da je potrebno upoštevati ukrep o omejitvi uporabe pitne vode.

Vsi se moramo zavedati, da voda, ne samo pri nas, ampak tudi drugje v svetu, postaja dobrina, s katero ne smemo razmetavati in jo neracionalno trošiti. Dejstvo je, da je ni v neomejenih količinah.

➡ dr. Špela Korent Urek

Dvotedenska možnost za druženje

Pestro dogajanje ob praznovanju Krajevne skupnosti Reka Pohorje

Tako kot vsako leto sta tudi tokrat prva dva tedna v mesecu septembru namenjena praznovanju Krajevne skupnosti (KS) Reka Pohorje. Skupaj s posameznimi društvi in podružnično šolo Reka bomo pripravili nekaj prireditev, namen katerih pa je sokrajanom prikazati aktivnosti v kraju, jih povabiti k sodelovanju in medsebojnemu druženju, saj je doba modernega časa kar malo zanemarila lokalne dejavnosti, pozabila na prosti čas in kratke trenutke dobre volje in smeha. V nadaljevanju podajamo napovednik prireditev:

Sobota, 2. september, ob 7.00 uri, KORK Reka-Pohorje: merjene holesterola, sladkorja in pljučne kapacitete (poskrbeli bomo za jutranjo kavico in vodo).

Nedelja, 3. september, ob 10.00 uri, srečanje na Mariborski koči: kratek kulturni program, položitev venca v spomin padlim borcem; možnost prevoza s »starodobniki« od doma AMD

Pri Mariborski koči bo v nedeljo kratek kulturni program in položitev venca v spomin padlim borcem.

Zgornje Hoče, start ob 9.30 uri do Mariborske kočice in nazaj. **Nedelja, 3. september, ob 11.30 uri, srečanje traktoristov v Zg. Hočah pri piceriji Siničev mlin:** spretnostna vožnja s traktorji, vožnja in predstavitev mladih motoristov, podelitev pokalov in priznanj ter druženje ob hrani in pijači (organizator AMD Pohorje s sponzorji); v primeru slabega vremena prireditev odpade. **Torek, 5. september, od 17.00 do 18.00 ure, streljanje z zračno puško:** v prostorih AMD Pohorje Zg. Hoče; po zaključku podelitev priznanj in druženje.

Sreda, 6. september, ob 17.00 uri, KORK Reka-Pohorje: predavanje na temo krčne žile, po predavanju sledi kratko druženje.

Sobota, 9. september, pohod po poteh mlinov in žag (TD Pohorje): ob 9.00 uri zbiranje pri Siničevem mlinu in ob 9.30 pri gostilni Rečnik. Na poti nas čakajo mala presenečenja. Cilj TD Gradišnik, kjer bo za vse udeležence pohoda pripravljena malica, po njej pa »igre brez meja« in otvoritev »Okna v svet«. Pot se nadaljuje do doma čebelarjev (po želji), kjer bodo čebelarji v popoldanskih urah predstavili »pohorski med«.

Petek, 15. september, ob 16.00 uri, srečanje starejših občanov KS Reka Pohorje v gostilni Kobalej Gajser.

Sobota, 16. september, Off Road Jeep klub Pohorje, off road tekmovanje v Polani: zbiranje ob 9.00 uri v Polani; prikaz spretnostne vožnje tudi v težji disciplini, ogled vseh vozil, možnost panoramske vožnje in tekmovanje v vožnji na terenu.

➡ Zdenka Trinko

Trasa speljana skozi lepote občine

Sredi septembra ob otvoritvi kolesarsko-sprehajalne povezave med Hočami in Slivnico tudi 1. tek pod Pohorjem

Bogata zgodovina športnikov iz naše občine in njihovi izredni dosežki kažejo na to, da je šport doma pod Pohorjem. Poleg naravne danosti za zimske športe imamo čudovito naravo za pohodništvo in tek ter gorsko kolesarjenje. Ceste v Sloveniji nasploh niso najbolj prijazne kolesarjem, se pa situacija počasi izboljšuje. Se že veselimo nove pridobitve, to je kolesarsko-sprehajalne povezave med Hočami in Slivnico, ki bo namenjena pešcem, tekačem in kolesarjem. V času občinskega praznika bo otvoritev in tako bo po njej stekel promet. Dogodek pa bo kronal 1. tek pod Pohorjem.

Tekaška prireditev bo 16. 9. 2017 in bo potekala v počastitev nove pridobitve, kolesarsko-sprehajalne poti med Hočami in Slivnico. Osrednja lokacija dogodka bo v Hočah pri VŠD (Večnamenska športna dvorana). Organizirani bodo teki za šolske otroke po triadah in glavni 10 km tek za vse ostale. Tekaška trasa 10 km teka je speljana tako, da bi prikazala vsaj nekaj lepote naše občine. Najprej je zanimiv že sam prireditveni prostor VŠD. Tekaška pot se bo spustila ob gozdu do nove kolesarsko-sprehajalne povezave, ki poteka med njivami in se nadaljuje mimo Slivniških ribnikov, ki so zaviti v gozdno odejo.

Pred nami je naselje Slivnica s svojim značilnim pogledom na vasico s cerkvijo. V Slivnici pri osnovni šoli zavije trasa v desno po javorjevem drevoredu in naprej po dolini v Čreto. Na levi strani nas pozdravlja slivniški dvorec, ki čaka na obnovo. Trasa v Čreti kmalu zapusti glavno cesto in se obrne na desno ter navkreber. Klanec ni dolg, da se ga tudi prehoditi. Na vrhu se makadamska pot nadaljuje nad vinogradi, pogled pa se odpre po vsej širini Dravskega polja, ki se zaključuje s pogledom na Ko-

reno, Vurberk, Ptujski grad in haloške griče z Borlom v ospredju. Lepi razgledi se kmalu zavijejo v gozd in po spustu se vrnemo na asfaltno cesto. V zavetju gozda se nam prikraje drugi vzpon na Križno kapelo, ki pa je še krajši od prvega. Na vrhu se nahaja kapela z desne strani, vendar jo je med tekom težko opaziti. Spust po novem asfaltu nas pripelje v Spodnje Hoče. Med hišami zavijemo v levo proti Zaforštu in v Zgornje Hoče, kjer premagamo še zadnji in najbolj blagi vzpon. Potem pa samo še navzdol, po pločniku ob cesti, ki se spušča s Pohorja v Hoče. Kmalu smo na kolesarsko-povezovalni poti iz Zg. Hoč v Sp. Hoče, kjer se prične naselje. Med hišami smuknemo v cilj in končno si lahko oddahnemo. Zmaga je naša. Vsakdo, ki bo pretekel to čudovito progo, jo bo hotel preteči še kdaj.

Za tuširanje in regeneracijo bo poskrbljeno, pa tudi zabave v startno-ciljnem prostoru ne bo manjkalo. Poskrbljeno bo tudi za spremljevalni otroški program in animacije. Organizator je predvidel tudi lepo vreme. Pridite, ne bo vam žal.

Razpis in prijave najdete na spletni strani www.hoce-slivnica.si/tekpodpohorjem in prijave na strani Protime www.protime.si/prijava/1-tek-pod-pohorjem.

Še je čas za prijavo, v predprijavi pa je startnina simboličnih 7 evrov.

➡ Zdravko Čufar, Valentina Čufar

Pogled iznad vinogradov v Čreti na Dravsko polje in okoliško gričevje Slovenskih goric in Haloz.

Trasa Teka pod Pohorjem iz Spodnjih Hoč do Slivnice in preko Črete nazaj do športne dvorane.

Edina občina, nagrajena za inovativnost

Občini Hoče-Slivnica na izboru za najboljšo inovacijo Podravja bronasto priznanje za inovacijo »E-stik z občino«

Občina Hoče-Slivnica je na izboru za najboljšo inovacijo Podravja, ki jo organizira Štajerska gospodarska zbornica (ŠGZ), prejela bronasto priznanje za inovacijo »E-stik z občino« in pohvalo za delovanje Mreže za gospodarstvo. Občina Hoče-Slivnica je edina občina v Sloveniji, ki je nagrajena za inovativnost. Izbor za najboljšo inovacijo Podravja, ki ga vsako leto organizira ŠGZ, spodbuja podjetja, občine in samostojne inovatorje k višji stopnji inovacij, razvijanju inovacijske kulture in doseganju vse višje kakovosti ne samo na regionalni, ampak tudi nacionalni ravni. Podelitev priznanj podravske regije za inovacije 2017 je bila za Občino Hoče-Slivnica poseben dogodek, saj je za svojo inovacijo E-Stik z občino prejela bronasto priznanje in pohvalo za delovanje Mreže za gospodarstvo.

Bistven izziv, ki ga rešuje inovacija E-stik z občino, je približanje občine občankam in občanom in obenem poenostavitev poslovanja z uporabniki. Poglavitni poudarki vpeljave

inovacije E-stik z občino so, da se poveča učinkovito komuniciranje z občankami in občani, saj lahko direktno prijavljajo napake in plačujejo preko spleta, in enotni portal. Tako je vzpostavljen tudi učinkovit obojesmerni kanal za obveščanje in informiranje.

»Trdno verjamem, da znamo in zmoremo narediti več za okolje, gospodarstvo in posameznike. Verjamem, da nam bo uspelo, saj smo povezani in s skupnimi močmi je mogoče vse. V naši občini spodbujamo inovativnost. Še naprej bom naredil vse, da bomo dvignili gospodarstvo in izboljšali kvaliteto življenja v naši občini in tudi širše" je povedal Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

Vanja Jus iz arhiva občine

Župan dr. Marko Soršak prejme inovacijo za leto 2017.

Skupinska slika inovacije Štajerske gospodarske zbornice 2017.

Arheologi v Čreti in na Hočkem Pohorju

Obe najdišči sistematično nista bili raziskani, zato bodo dela potekala do septembra 2019

V okviru projekta PalaeoDiversiStyria in z njim povezanega sorodnega projekta Iron-Age-Danube se od junija 2017 dalje izvajajo raziskave za potrebe natančnejše prostorske in vsebinske preveritve arheoloških najdišč v okolici arheološkega kompleksa Poštela pri Mariboru. Mednje sodita tudi Arheološko najdišče Čreta, ki po dosedanjih dognanjih sodi v čas starejše železne dobe in rimsko dobo, ter potencialno arheološko najdišče Hočko Pohorje, kjer je bil odkrit poznobronastodobni depo bronastih predmetov in sledovi, ki kažejo na morebiten obstoj metalurške delavnice. Obe najdišči sta sicer slabše poznani in strokovno sistematično nista bili raziskani.

Gre za prazgodovinski najdišči, ki se nahajata v neposredni bližini centralne starejše železnodobne naselbine Poštela in tako še z drugimi najdišči v okolici tvorita enoten poselitveni prostor, kjer so se v pozni bronasti in starejši železni dobi do-

gajale številne poselitvene spremembe. Ker sta obe lokaciji v primerjavi z mnogimi drugimi najdišči precej slabše poznani, bi ju s sodobnimi metodološkimi pristopi poskušali nekoliko natančneje raziskati. Širši prostor je namreč ključen za razumevanje ne le centralne naselbine na Pošteli, temveč življenja v pozni prazgodovini v okolici pomembnejših regionalnih središč nasplah.

Na prostorih obeh zgoraj navedenih arheoloških najdišč bodo najprej preučili vse dostopne arheološke vire ter javno dostopne podatke laserskega snemanja. Na podlagi rezultatov te študije bodo strokovnjaki določili območja za geofizikalne meritve, pri katerih se ne posega v zemeljske plasti. Načrtovane raziskave bodo potekale od poletja 2017 do septembra 2019.

Vanja Jus

Za izboljšanje družbene odgovornosti

Študentje začeli projekt razvoja sistema družbene odgovornosti v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica

Družbena odgovornost je delovanje vseh članov družbene skupnosti (od posameznikov, društev, podjetij, lokalnih skupnosti ... do države oziroma državnih institucij) v dobro celotne družbe. Družbeno odgovorno ravnanje ne pomeni le odgovoren odnos do pripadnikov družbene skupnosti, ampak tudi odgovorno obnašanje do okolja, naravnih virov in tako naprej.

V mesecu juniju smo pod mentorstvom prof. dr. Andreje Primec z Ekonomsko-poslovne fakultete Univerze v Mariboru in prof. dr. Milana Brumna z Medicinske fakultete Univerze v Mariboru študenti ekonomije, prava, medicine in zdravstvene nege združili znanja in moči ter pričeli z delom na projektu ŠIPK (študentski inovativni projekt za družbeno korist). V našem primeru smo ga naslovili z »Razvoj sistema družbene odgovornosti v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica«, ker se zavedamo, da ima ta lokalna skupnost ogromno potenciala in ga lahko tudi na področju družbene odgovornosti dobro izkoristi.

Namen našega dela je ugotoviti že obstoječe stanje družbene odgovornosti v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica in nato podati svoje mnenje, oblikovati predloge ter nasvete, kako obstoječe stanje izboljšati v dobro vseh članov skupnosti. Pri projektu sodelujemo z dvema partnerjema, Društvom upokojencev Hoče in Občino Hoče-Slivnica. Predstavnice partnerjev, Marta Horvat in Ida Hriberšek iz Društva upokojencev Hoče ter mag. Vanja Jus kot predstavnica občine so nam predstavile delovanje, organizacijo, pravne akte itd. partnerskih organizacij, opozorile na določene probleme partnerskih institucij ter izrazile pričakovanja, kaj in kako bi lahko v sklopu izvajanja projekta študenti pripomogli k boljšemu delovanju tako društva kot občine.

Študenti ekonomije smo sestavili ankete, ki smo jih razdelili podjetjem, ki delujejo v občini, občanom ter starejšim občanom. Iz rezultatov anket bomo ugotovili, kakšno stanje družbene odgovornosti obstaja v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica in na podlagi ugotovitev pripravili predloge za njegovo izboljšanje. S projektom in našim delom bomo zaključili konec septembra, želimo pa si, da bi s svojimi aktivnostmi pripomogli k temu, da se bodo vsi člani lokalne skupnosti, tako občani kot podjetja ter občina, zavedali pomena družbene odgovornosti in da prav vsakomur izmed njih pripada lastni delež te odgovornosti, ki ga ne more preveliti na drugega. Študent prava bo v sklopu projekta prvenstveno proučeval posebni vidik družbene odgovornosti, ki zadeva gospodarske subjekte, t.i. korporativno družbeno odgovornost. Ta vprašanja so spričo možnega prihoda Magne Steyer in sprememb korporativne zakonodaje aktualna in pomembna za vse pripadnike lokalne skupnosti. Hkrati bo proučil tudi posamezne pravne akte obeh partnerskih organizacij ter pomagal pri razreševanju pravnih vprašanj društva ter svetoval občini, s kakšnimi pravnimi akti je mogoče vplivati na družbeno odgovornost zaposlenih.

V sklop družbeno odgovornega ravnanja sodi tudi skrb za zdravje. Zato smo se študenti medicine in zdravstvenih ved v okviru projekta osredotočili na proučitev zdravstvenega stanja prebivalcev v občini Hoče-Slivnica. Obiskali smo zdravstvena doma, ki delujeta na območju lokalne skupnosti, prav tako pa smo obiskali tudi patronažno službo Zdravstvenega doma Slivnica. Glede na podatke, ki smo jih pridobili, smo se odločili, da bomo v Kulturnem domu Hoče izvedli dve brezplačni delavnici na temo zdravega načina življenja in boja proti sladkorni bolezni ter delavnico na temo oživiljanja. Vabilo na delavnici lahko najdete tudi v aktualnih Utrinkih, ki jih pravkar prebirate. Ob delavnicah pa za naše partnerje pripravljamo tudi skupek predlogov, kako bi izboljšali stanje družbene odgovornosti na področju zdravja in dobrega počutja prebivalcev lokalne skupnosti Hoče-Slivnica.

Brezplačni delavnici

Študenti UM in partnerji državnega projekta Študentski inovativni projekti za družbeno korist: Razvoj sistema družbene odgovornosti v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica vas vlijudno vabimo na brezplačni delavnici:

- delavnico o temeljnih postopkih oživiljanja in
- delavnico o zdravem načinu življenja za preprečevanje in odpravo posledic sladkorne bolezni.

Na delavnici oživiljanja vas bodo študenti medicine naučili učinkovitega ukrepanja v primeru izgube zavesti. Le s takojšnjim in pravilnim ukrepanjem je mogoče ohraniti človeško življenje! Predstavitvi temeljnih pravil oživiljanja bo sledil praktični del, v katerem boste pridobljeno teoretično znanje tudi utrdili. Vsi udeleženci boste prejeli pisna navodila oživiljanja, da znanje ne bo utonilo v pozabo.

Delavnico bomo izvedli 8. septembra 2017 ob 18. uri v Kulturnem domu Hoče.

Druga delavnica bo posvečena zdravemu načinu življenja, za kar so potrebne pravilne prehranjevalne navade in primerno gibanje. Študenti medicine bodo predstavili najnovejšo smernico zdravega načina življenja in vam strokovno svetovali o pravilni prehrani in gibanju glede na vašo starost. Udeležencem delavnice bodo na voljo tudi brezplačne meritve sladkorja v krvi (zato pridite na delavnico tešči). Tudi na tej delavnici boste prejeli pisni povzetek naših nasvetov.

Delavnico bomo izvedli 18. septembra 2017 ob 9. uri v Kulturnem domu Hoče.

Sonce, bose noge, trava in žoga

Pilates vadba v Botaničnem vrtu ob dnevu športa

Športno društvo žena Hoče je sredi junija ob dnevu športa Občine Hoče-Slivnica v dopoldanskem času izvajalo brezplačno pilates vadbo in predstavitev nirvana fitness vadbe v Botaničnem vrtu v Pivoli. Na tako poseben in športno obarvan dogodek za naš kraj, kot je dan športa v občini, v tako lepem okolju, kot je botanični vrt, ima pilates vadba poseben čar. Kako malo časa je potrebno, da se odpraviš v naravo, ki jo imamo v našem kraju tako na dosegu roke, in malo telovadiš. Potem pa nadaljuješ s sprehodom po botaničnem vrtu in si ogledaš cvetoče vrtnice, skalnjak ... Kar nekaj obiskovalcev je ta dan telovadilo z nami, pa so potem lahkotni in polni nove energije občudovali lepote botaničnega vrta. Res je bil čudovit dan. Zbrali smo se ob 9.30 in popili jutranjo kavo iz avtomatov, ki stojijo v jedilnici. Ob kavi smo se spoznali in se povezali med seboj. Svež zrak in omamen vonj cvetja, ki je prihajal iz daljave, je že na začetku srečanja poskrbel za sprostitve in prijetno vzdušje. Ob 10. uri smo pričeli s pilates vadbo. Kot je bilo napovedano v vabilih, ki so prispela v vsako gospodinjstvo v Občini Hoče-Slivnica, smo pripravili pilates vadbo z različnimi pripomočki. Želeli smo, da čim več ljudi spozna pilates vadbo kot zelo razgibano in učinkovito.

Naši člani moškega spola so tako že prejšnji dan pridno pripeljali vse rekvizite: velike žoge, valje, obroče, male žoge, trakove, palice in blazine v prostore Botaničnega vrta. Za to se jim zahvaljujem, saj je bila vadba z rekviziti, predvsem z velikimi žogami, v naravi nepozabna. Tako so poročali tudi vadeči, ki so vadbo preizkusili. Kar niso mogli prehvaliti vadbe na velikih žogah v naravi. Sonce, bose noge, trava in velika mehka žoga, toliko novih občutkov, ki prizemljijo, vzbudijo veselje in novo dožemanje telesa in gibanja. Na koncu vadbe je sledila posebna sprostitve na veliki žogi, ki je pod krošnjami dreves ob pihljanju nežnega vetra zares prihajala. Vadeči so lahko preizkusili vadbo tudi z drugimi pilates pripomočki. Všeč jim je bila tudi masaža z velikim pilates korekcijskim masažnim valjem.

Ob 11. uri je sledila predstavitev vadbe Nirvana fitness. V predavalnici botaničnega vrta se je zbralo okrog 15 vadečih, ki so se seznanili s pozitivnimi učinki nirvana fitness vadbe, nato pa smo vadbo tudi praktično izvedli v čudoviti naravi in senci dreves Botaničnega vrta. Posebnost Nirvana fitness vadbe je dihanje na glasbeni ritem, dovršene vaje iz joge in pilatesa ter posebna zdravi glasba s theta valovi. V okolju botaničnega vrta je bila vadba zelo prijetna in učinkovita. Svež zrak in mir sta povečala učinke vadbe na telo in duha. Sprostitev je bila popolna. Po vadbi smo vsi občutili dodatno energijo, občutek očiščenja in lahkotnosti, povečane gibljivosti in moči.

Naše srečanje smo zaključili ob domačem pecivu brez sladkorja in bele moke ter lahkem prigrizku. Druženje in dobra volja sta vadbo v tako lepem okolju zaokrožila v veselo doživetje. Preden smo se poslovili in nadaljevali z ogledom lepote Botaničnega vrta, smo bili vsi za to, da bi vadbo v naravi ponovili. Tako smo poleti ob večerih vadili tudi v mariborskem parku na Art kampu. Večerna svežina je pregnala vročino in vadba v parku je bila zares prijetna. Vadba v naravi je poleti res pravo razkošje. Privoščimo si jo večkrat!

Z mesecem septembrom se zaključuje poletna sezona vadb. Postaja hladneje in v oktobru bomo ponovno začeli vaditi v Večnamenski športni dvorani Hoče. Izvajali bomo pilates vadbo z različnimi pilates pripomočki in pilates vadbo za zdravo hrbtenico. Vabljeni, da se nam pridružite. Več informacij o vadbah lahko dobite na tel. št. 070 776 553 ali na elektronskem naslovu: mojca.me@gmail.com.

➔ Mojca Šlegl Ekart

Vadba z rekviziti, predvsem z velikimi žogami, v naravi Botaničnega vrta je bila zares nepozabna.

Potrdili so svoj poročni »Da«

Zakonski jubilaranti so bili že desetič gostje Župnijske karitas Hoče

Na povabilo k praznovanju okroglih in 'polokroglih' obletnic se je letos odzvalo 59 parov, ki so praznovali od 5. pa vse do 65. obletnice poroke. V nedeljo, 14. maja 2017, nas je sprejelo lepo, sončno pomladno jutro kot dodatno darilo za ta dan. Na župnijskem dvorišču smo našim gostom pripeli naprsne šopke, kot se za pravo potrditev poroke spodobi. Gospod nadžupnik Alojz Petrič nas je popeljal v cerkev sv. Jurija, kjer je daroval sv. mašo za jubilarante. Zahvalil se jim je za njihovo zvestobo v zakonu, za medsebojno darovanje drug drugemu in za pomoč v težkih trenutkih življenja. Zaželel jim je še novega poguma, zdravja in Božjega blagoslova na njihovi nadaljnji poti. Naši pevci sv. Jurija z organistko in zborovodkinjo Petro Kozar Bežan so z doživeto pesmijo obogatili obred. Ob koncu maše so jubilaranti prejeli spominsko mapico z letnico jubileja, ki ga praznujejo, nato so se skupaj fotografirali. Žal se zakonski par z najdaljšim stažem (65 let) zaradi bolezni slavja ni mogel udeležiti, spominsko mapico pa smo jima izročili na domu.

Sodelavci Karitas smo jim v župnijskem domu pripravili majhno pogostitev, okusili so tudi sladke dobrote, ki so jih mnoge gospodinje spekle v ta namen. Hvala vsem, ki ob praznovanju pomislite tudi na druge. Dobra kapljica, pesem in zvoki harmonike so naredili prijetno vzdušje, gostje so srečevali stare prijatelje in obujali spomine. Mnogi so naše praznovanje doživeli že drugič – in z hvaležnostjo so si obljubljali, da ponovno pridejo ob novem jubileju. Tudi otroci in vnuki, ki se jih zbralo kar lepo število, so popestrili naše srečanje.

Dragi jubilaranti, hvala vam, da ste se odzvali našemu povabilu in z veseljem pred Bogom obnovili svoj poročni »Da« v naši župnijski cerkvi. V imenu Župnijske karitas vam želim vse dobro.

Dragica & Marjan Frangež

Med tremi pari, ki so praznovali že 60-letnico sklenitve zakonske zveze, to je biserno poroko, sta bila tudi Dragica in Marjan Frangež. Pozna ju vsak, ki je vsaj malo povezan s Hočami, s kulturo v kraju in z našo župnijo. Prav zato bi se jima ob tem lepem jubileju iskreno zahvalila za njuno družinsko zvezo, iz katere so zrastle trije otroci, šest vnukov in sedem pravnukov. Kolikor sta lahko, pa sta bila dejavna tudi zunaj družine. Marjan je bil kot strojnik pravi inovator, saj so njegovi manjši stroji za pomoč pri rezanju zelenjave in gob našli pot po Sloveniji. Dragica pa je naša zvesta kulturna delavka, dolgoletna zanesljiva pevka pri cerkvenem in KUD-ovem zboru, vse od začetkov našega delovanja pa tudi zvesta sodelavka Župnijske karitas Hoče. Vse življenje živi s knjigo, z velikim zanimanjem pa (skupaj z Marjanom, dokler je lahko) spremlja tudi naše kulturno-izobraževalne večere, saj je z veseljem vedno sodelovala tudi pri našem Katoliškem društvu dr. Antona Murka. Sodelavci Karitas in sofarani jima želimo, da bi tudi ta težka leta, ki jih zaznamuje Marjanova bolezen, preživljala v ljubezni in v veselju z vsemi mladimi in najmlajšimi.

➔ Marija Strašek Vrecl
➔ Andreja Kavaš

Letos se je zbralo veliko parov; tudi nekateri mlajši z veseljem stopijo med tiste s častljivimi obletnicami.

Priti v stik s pomoči potrebnimi

Krajevna organizacija Rdečega križa Rogoza deluje po letnem programu, a še več je nepredvidenih humanitarnih potreb

Krajevna organizacija (KO) Rdečega križa (RK) Rogoza deluje po letnem programu, a še več je nepredvidenih humanitarnih potreb. Trudimo se poiskati stik z ljudmi, ki nas potrebujejo. Težko je verjeti, da v tem tehnološko razvitem svetu nago-varjamo ljudi, da del blagostanja delijo s tistimi, ki so nemočni in v stiski. Naša odgovornost je poskrbeti za ranljivo populacijo – otroke, starostnike, socialno, zdravstveno ali kako drugače ogrožene.

Humane vrednote organizacije in prostovoljstva želimo približati mladim in jih vzgajati v tem duhu. V maju smo imeli, kot vsako leto, srečanje z otroki iz vrtca Sonček v Rogozi. Otroci so s pomočjo staršev zbrali oblačila in igrače za otroke, ki jih potrebujejo. Hvala staršem in vzgojiteljicam za pomoč. V novembru 2016 smo v sodelovanju s KO RK Hoče sprejeli učence drugih razredov Osnovne šole Dušana Flisa Hoče in podružnične šole Reka-Pohorje med Mlade člane Rdečega križa. Tudi letos v novembru pripravljamo sprejem otrok. Hvala mentorici Maji Petrovič Kos za vso pomoč, še posebej za znanje, ki ga imajo otroci o naši organizaciji.

Sprejem učencev 2. razredov med mlade člane Rdečega križa.

V marcu in juliju smo soorganizirali krvodajalski akciji v Rogozi. Odvzemi so bili na avtobusu. V zbiranju sredstev za nabavo je sodelovala tudi naša organizacija RK.

Spoštovani darovalci življenjske tekočine – hvala v imenu tistih, ki ne poznajo vašega imena, vedo, da obstajate, da jim darujete kri in s tem zagotavljate možnost preživetja. Za leto 2018 še niso določeni termini krvodajalskih akcij pri nas. KO RK Rogoza organizira merjenje krvnih vrednosti vsak drugi mesec. Naslednje bo v septembru ob občinskem prazniku. Dvakrat letno pa meritve opravimo tudi v Slivnici ter Orehovi in Hotinji vasi.

V aprilu smo v sodelovanju s Športnim društvom Rogoza organizirali ponovitev tečaja Temeljnih postopkov oživljanja, ki jih je vodil dr. Marko Bombek. Spoznali smo nujnost nabave defibrilatorja, ki bi ga morala imeti vsaka vas. Vse pogosteje prihaja do zastoja srca, kjer je pomemben predvsem čas pomoči, da rešimo življenje in preprečimo težke telesne okvare. Zato smo se odločili za nakup.

Krajani Rogoze, hvala za prispevke ob nakupu defibrilatorja. Prav tako hvala ostalim donatorjem. O lokaciji namestitve defibrilatorja vas bomo obvestili. V oktobru in decembru bomo obiskali starejše krajane na domu in v domovih za ostarele. V Rogozi je centralno skladišče z oblačili v Občini Hoče-Slivnica. Od septembra 2017 bo skladišče odprto vsak ponedeljek med 17.00 in 18.00. Občani pa lahko pokličete predstavnika RK v vašem kraju, ali na tel. 041 589 805, ter se dogovorimo za čas vašega obiska.

V oktobru bi radi pričeli s skupino za samopomoč za starejše krajane. Povezali smo se z našimi predstavniki v projektu Starejši za starejše v okviru ZDUS-a. O podrobnostih vas bomo pravočasno obvestili.

Humanitarci moramo spoštovati temeljna načela RK in verjeme, da je včasih to težko. Ljudje različno reagirajo na stiske, lahko jih je sram, čutijo strah in negotovost, hvaležnost ... Pomembno je, da pokažemo sočloveku razumevanje in spoštujemo njegove želje pri reševanju stiske.

Sprejem otrok iz vrtca Sonček v Rogozi.

Tatjana Bolšec

Nove perspektive za šport v Rogozi pomeni gradnja velikega šotora. Več o tej pridobitvi v prihodnji številki Utrinkov. (Foto Majda Strašek Januš)

Dvokilometrski pešpot in kolesarska steza

Med Hočami in Slivnico bomo ob urejeni pešpoti končno dobili tudi kolesarsko stezo

Pešpot skozi gozd poznate – ali pa še vedno ne ... Staro pot ob robu gozda, ki je bila nekdanj lepo prehodna, so popolnoma uničili traktorji in delovni stroji pri podiranju drevja. Zato je bilo treba trasirati novo pot, ki jo je pred leti uredilo PD Skalca. Če je ne bi vedno znova urejali, bi jo že zdavnaj zarasla trava in robidovje. Ker markacist Stanko Januš skrbno bdi nad njo, smo jo poimenovali kar Stankova pot. V teh letih se je moral ubadati tudi z jeznimi vozniki, ki so namenoma uničevali ovire iz pokončnih kolov, saj pot ni bila lahko prevozna za motoriste in kolesarje.

Kot že ime pešpot pove, je namenjena sprehajalcem, zaradi tlakovanja s količki pa je manj primerna za tekače, nikakor pa ni namenjena kolesarjem ali motoristom. Močvirnat in pogosto razmočen teren zahteva na mnogih delih to podlago iz količkov, ki pri normalni hoji niso ovira. Zato se na pot, ki se začne pri Večnamenski športni dvorani in nadaljuje mimo Slivniških ribnikov vse do Slivnice, podajte peš – samo sledite enki.

Neurje je podrlo stari hrast, ki je postal ovira na poti, zato ga je bilo treba odžagati.

Za kolesarje pa se končno obeta nova, varnejša pot med obema deloma občine. Maja Krajnc, višja svetovalka za okolje in prostor na občini, nam je o tem projektu posredovala nekaj informacij: »Na podlagi izvedenega javnega naročila je bila za gradnjo kolesarske steze izbrana Silva Bračko, s. p., Prevoznništvo, gradbena mehanizacija, posredništvo, gramoznica Bezena, Plintovec, Zgornja Kungota. Po terminskem planu in pogodbi je konec del predviden za 15. septembra.«

Ga. Maja nam je tudi podrobno razložila, kako bo potekala pot, ki je namenjena sprehajalcem, tekačem, kolesarjem, nikakor pa ne motoristom in avtomobilistom; po njej bo do njiv po potrebi zapeljal le kak traktor ali drug kmetijski delovni stroj: »Predvidena je izgradnja kolesarske poti, ki se prične na Poljski cesti v Hočah in zaključi v križišču Mariborske ceste in Polanske ceste v Slivnici. Skupna dolžina poti znaša 2045 metrov. Trasa je razdeljena na dva pododseka. Prvi pododsek poteka po obstoječi poljski poti po levem bregu razbremenilnega kanala visokih voda Hočkega potoka in sledi obstoječi poljski poti ter se preko obstoječega poljskega priključka priključi na regionalno cesto R2-430. Tako imenovani tretji pododsek po-

teka na desni strani regionalne ceste v smeri proti Slovenski Bistrici na razdalji poltretji meter od roba regionalne ceste. Dvosmerna kolesarska pot bo široka 2,5 metra. V tretjem odseku bo asfaltirana, v pododseku 2 pa bo trenutno ostala v gramozni obliki. V delu, kjer se kolesarska pot približa stanovanjskima stavbama, ter v delu ob Slivniškem ribniku se zaradi približanja regionalne ceste predvidi varnostna ograja v skupni dolžini 332 metra.«

Ob večjem delu kolesarske steze po razbremenilnem kanalu tečejo tudi odplake, ki v poletnih mesecih kar kličejo po dokončni rešitvi kanalizacije v Hočah. Upam, da bomo nekoč v prihodnosti kolesarili ob lepo urejenem kanalu, po katerem bo po potrebi tekla le meteorska voda ... Ampak vseeno se te steze veselimo, mladi in stari kolesarji, drugi športniki, pa tudi sprehajalci, ki ne hodijo radi po gozdu.

Del kolesarske steze je že primeren za kolesarjenje.

Trasa steze se že približuje Slivnici.

Majda Strašek Januš

Planinci še kolovratimo

Življenje PD Skalca je živahno, vse leto teče po programu, tudi v poletni vročini – a na morju smo bili v pomladnem hladu

Ko človek pobegne v višine, je dihanje lažje (no, včasih tudi težje!) in pogled na svet je lepši. Naša pot ni kolovratenje, a osvojili smo tudi velik del Kolovrata, pa o tem kasneje. Ne bom naštevala izletov, najdete jih na programu – in skoraj vsi so bili uresničeni. O vsakem izletu, ki sem se ga udeležila, bi vam lahko napisala marsikaj lepega, a dotaknila se bom le dveh daljših pohodov.

Med prvomajskimi prazniki smo prehodili velik del otoka Hvara in resnično spoznali otok tako, kot ga lahko le planinec – tudi s pogledom od zgoraj. Iz Starega Grada, kjer smo bivali, smo dnevno opravljali ture po otoku: del skupine le manj zahtevne, nekateri pa tudi na najvišji vrh. Odločitev za zahtevnejši pohod je prepuščena posamezniku, zato so res uživali tudi tisti, ki so v prijetnem poznopomladanskem vremenu odkrivali lepote Starega Grada in mesta Hvar. Prav vsi smo se podali peš do Vrboške in Jelse, po valovitem morju pa smo se peljali na Paklene (Smolnate!) otoke. Največ nam pomeni uživanje v pomladnem zelenju, ko se ne napolni le duša, ampak tudi dihala z aromami dišavnic, oči pa se naužijejo lepote cvetja – in čudovitih razgledov. Nekateri prisegajo tudi na kopanje v hladnem morju; voda v teh jadranskih zalivčkih te res kar kliče, a pamet zrelih let nam pove, da to ni za vsakega ... Za vse te morske dogodivščine se moramo vsako leto zahvaliti našemu vodniku Cvetu Megliču in njegovim pomočnikom, saj brez teh izletov nikoli ne bi tako spo-

znali otokov modrega Jadrana. Hvala! In zdaj k našemu kolovratenju! A veste, kje je v Sloveniji pogorje Kolovrata? Pogledite na zemljevid nad Kanalom in Tolminom, pa najdete obsežno pogorje Kanalskega Kolovrata z obmejno reko Idrijo, višje nad Sočo ob italijanski meji pa se razteza Kolovrat. Prvi dan smo raziskovali kanalski del Kambreškega in po brezpotjih ob reki Idriji odkrivali zapuščene vasice, zaselke in zarasla pobočja nekdanjih pašnikov. Vse to nam je razkrival domačin, ki se je rodil v teh krajih in kot lovec tudi dodobra pozna te poti. Pravi, da se je svet teh Beneških Slovencev v 50 letih tako spremenil, da je komaj prepoznaven. A obmejna reka Idrija skriva toliko drobnih lepote, saj je bila pot ob njej nekoč prepovedana. Domači vodnik Milan nas je popeljal tudi v lepo ohranjeno in obnovljeno staro hišo, v kateri smo ob odprtem ognjišču doživeli pristno domačnost in v muzejski zbirki podoživljali strahote prve vojne. Prespali smo v nekdanji karavli, ki so jo domačini spremenili v prijazen planinski dom Valentina Staniča, rojaka iz Bodreža pri Kanalu, duhovnika, učitelja, pesnika, umnega kmetovalca in velikega planinca.

Naslednji dan smo prehodili greben tolimskega Kolovrata preko vseh vrhov vse do Kuka (1243 m). Med cvetjem in opojnim vonjem šmarnic smo ponovno podoživljali strahote soške fronte, saj smo hodili po tretji italijanski vojni liniji (linea d'armata), ki je bila povezana z zaledjem z dobro utrjenimi cestami. Na

grebenu je urejen tudi muzej na prostem, kjer so delno obnovljeni strelski jarki in kaverne. To je tudi del Poti miru, ki so jo uredili po področju, kjer se je bila krvava soška fronta. Prav čez sedlo na Kolovratu se je zgodil tudi preboj avstrijske vojske, ki ga je vodil 26-letni Erwin Rommel, v drugi vojni znan kot »Puščavska lisica« in eden od snovalcev atentata na Hitlerja. Ko sredi teh planinskih lepote skušaš podoživeti ta grozljivi čas, se zazdi skoraj nemogoče, kaj vse so morali preživljati tisoči teh vojakov na obeh straneh vojne linije. Vso pot me je ob pogledu na cvetje spremljala hvaležnost, da lahko v miru občudujemo te lepote, in misel nekega fantka, ki je zapisal: »Na Kolovratu cveti za vsakega padlega vojaka ena roža.« In cvetja tu ne moreš prešteti – tudi padlih niso nikoli prešteli ...

Vesela družina z domačinom Milanom (v sredini), ki nam je odkrival lepote in žalost obeh Kolovratov.

To naše »kolovratenje« ni bila samo planinska pot – bila je »učna ura zgodovine«, za katero smo zelo hvaležni vodniku Taniju in ženi Danici, ki sta nas popeljala tja. Tudi oba voznika kombijev, Tani in Igor, sta nam s prevozi omogočila, da so bili dostopi lažji in smo prav vsi zmogli brez težav. Z vsakim podobnim izletom lahko odkrivamo, koliko lepote in nenavadnih koticov še skriva naša Slovenija, čeprav se nam včasih zazdi, da smo že veliko prehodili. Živimo pa v upanju, da nas čakajo še nova doživetja.

➡ Majda Strašek Januš
📷 Stanko Jakomini

V Vrboški, »hrvaških Benetkah«, smo bili zbrani prav vsi pohodniki na Hvar.

Veseli vsakega novega pevca

Mešani pevski zbor KUD Hoče vabi k sodelovanju nove člane

Vse, ki radi prepevate in imate veselje do zborovskega petja, vabimo, da se pridružite mešanemu pevskemu zboru Kulturno-umetniškega društva Hoče. Zbor vodi zborovodkinja prof. Darinka Teršek, ki s premišljenim izborom pesmi slovenskih in tujih avtorjev, ljudskih pesmi in popevk razveseljuje tako

pevce kot publiko. Zbor sodeluje na vseh prireditvah v občini, redno sodeluje na revijah odraslih pevskih zborov Maribora v Unionski dvorani, organizira samostojne nastope ob različnih priložnostih in se enkrat na leto predstavi na letnem koncertu. Pevske vaje potekajo vsak ponedeljek od 18.

do 20. ure v društvenih prostorih v zaodruj Kulturnega doma Hoče. Prirčno vabljeni, veseli bomo vsakega novega pevca. Dodatne informacije dobite pri zborovodkinji Darinki Teršek na telefonski številki **070 132 393**.

➡ Breda Germ

Letni koncert in zahvala

V minulem letu člani mešanega pevskega zbora DU Slivnica opravili več kot osemdeset ur vaj in nastopov na enajstih prireditvah

Mešani pevski zbor DU Slivnica je z letnim koncertom osmega junija 2017 zaključil delovni program v letu 2016/2017. Zbor je v tem obdobju imel več kot osemdeset ur vaj in nastopil na enajstih prireditvah. Od teh jih je nekaj organiziral sam. Zbor vodi odlični in prijazni zborovodja Ervin Šega. Pod njegovim vodstvom se učijo novih skladb, utrjujejo in izboljšujejo tudi izvedbe skladb, ki jih že obvladajo. V vse skladbe vnašajo, prelivajo tudi nekaj svojega: svojega duha in čustva, da petje zveni uglajeno in občuteno. Petje je ena temeljnih človekovih potreb in načinov izražanja njegovega doživljanja sveta in čutenja življenja. To je prelivanje radosti, veselja, občutkov sreče, hudomušnosti, otožnosti, notranje potrnosti in žalosti pevcev v besede in melodije. Zven petja kot topla mehka dlan lice človeku poboža dušo, ga vzradosti, razveseli, po svoje osrečuje, spodbuja in mu krepi voljo in moč za premagovanje različnih naporov in težav. Petje pomirja, tolaži in kot jutranja zarja dnevu človeku v duši odstira mrak, odkriva, širi in krepi svetlost obzorja življenja. Petje je svojevrstno, posebno prelivanje vrenja iz duše in srca v besede, v melodije, ki zvenijo iz ust pevka in pevcev. Je glas žuborenja, kipenja v človeku, ki z besedami in melodijami privre na površje in zazveni, da ga sliši, doživlja in uživa sam in drugi ob njem. Zato: ohranjajmo to vrenje v sebi, zapojmo sami sebi, z drugimi, zase in za druge, naj zven petja iz globin vrelcev v človeku privre na površje in zveni. Kdor poje, poslušaj in doživlja petje, v sebi goji radost življenja, veselje, vedrino, lepša svoj vsakdan in s tem tudi izraža svoj spoštljivi odnos do te vrste človeške ustvarjalnosti in poustvarjalnosti.

Srečno naključje je, da je letošnji letni koncert MePZ DU Slivnica bil na rojstni dan Primoža Trubarja, ki se je rodil osmega junija

leta 1508. Trubar se je med drugim zelo zavzemal za ustanavljanje javnih šol na Slovenskem in k temu tudi sam veliko prispeval. V stanovskih šolah je učenje petja bilo pomembno, kajti »glasbo namreč uči ljubezen.« Tudi danes se v petju prelivajo razum, čustva (ljubezen), volja, radost, zavzetost in napor, da se besede in melodije zlivajo v usklajeno, prijetno, bogato zvočno valovanje. Zato naj nas petje še naprej vabi na druženje, naj nas družijo, povezuje, sprošča, razveseljuje, tolaži, nam krepi upe v nove dni in jasni pogled v prihodnost. S svojim petjem na različnih prireditvah si pevke in pevci MePZ DU Slivnica želijo v poslušalcih zbuditi vsaj nekaj od tega. Želijo, da se petje dotakne vseh, jim pricurja v dušo, v srce in misel in jim olepša življenje. Program letnega koncerta zbora so s prijetnim nastopom popestrili otroci otroškega vrtca Slivnica in gostje zbora – ženski pevski zbor KUD Oplotnica in učenci Osnovne šole FLV Slivnica, ki obiskujejo glasbene šole v Mariboru. Vsem se iskreno zahvaljujemo!

Po koncertu so se zahvalili članom zbora, ki so v letošnjem letu nehali peti v zboru. To so: **Marija Zavec**, ki je s svojim žlahtnim sopranom bogatila zbor petnajst let. **Martin Zavec**, ki je sedanji zbor ustanovil oziroma veliko prispeval k njegovi ustanovitvi in v njem pel od ustanovitve do jeseni 2016. **Franc Čahuk**, ki je v zboru pel tudi petnajst let. Andrej Maučec, ki je od ustanovitve zbora do letošnjega leta bogatil basovski glas. Drago Ferlič, ki je petje v zboru sklenil na letošnjem letnem koncertu. Vsi so veliko prispevali k uspešnemu ubranemu petju zbora, k razvoju, krepitvi in uspešnemu delovanju na mnogih prireditvah v domačem in širšem okolju in k prijetnemu počutju ter prijaznim odnosom med članci oziroma člani zbora. Za vse se jim iskreno zahvaljujemo!

➡ Martin Kramar

Člani zbora se pod vodstvom Ervina Šega učijo novih skladb, utrjujejo in izboljšujejo izvedbe skladb.

Blagoslov kapelice konec septembra

Poletne aktivnosti Turističnega društva Hotinja vas

V nedeljo, 25. junija, se je v polni dvorani Kulturnega centra Hotinja vas odvijalo že 10. srečanje »Ljudskih pevcev in godcev«. Najprej je predsednica Turističnega društva (TD) Hotinja vas Franja Bračko pozdravila vse goste, obiskovalce in nastopajoče ter na oder povabila tudi podžupanjo Občine Hoče-Slivnica Anito Arzenšek, ki je vse pozdravila v imenu občine in društvu zaželela še veliko uspešno izpeljanih prireditev, ki povezujejo ljudi iz bližnje in daljne okolice.

Nato je mikrofon prevzel Samo Tuš – Korl, ki je srečanje povezoval. Predstavil je vsako od nastopajočih skupin z njemu značilnim hudomušnim slogom, ki je nasmejal obiskovalce in nastopajoče, ter marsikomu od le-teh s svojimi šalami zbil tremo pred nastopom. Med posameznimi nastopi se je tudi zahvalil sponzorjem, ki so omogočili prireditev, predstavil krajevne dogodke na šaljiv način in povedal tudi, da bo TD Hotinja vas zbirala prispevke za prenovo vaške kapelice, ki je že precej uničena od vlage in jo je potrebno sanirati – tudi zaradi lepšega videza vasi.

Nastopilo je trinajst skupin: KD Benedikt Žitni klas, Godci izpod Tinja, Vokalna skupina Košuta Pokošje, Stari mačkoni iz Makol, Taščice Rače, Vesele Polanke iz Cirkovc, Stoperška banda. Našo Občino Hoče-Slivnica so zastopali Samotarji iz Hoč, Kvin-ton KUD Milke Zorec Hotinja vas in člani TD Hotinja vas z Žlahta bendom. Letos so na srečanju prvič nastopili KUD Franc Illec Loka-Rošnja, Vinski bratje iz Tišine in KUD Cvetlinski zvon iz Hrvaške, ki so bili z velikim številom nastopajočih – godci in pevke – atrakcija prireditve.

Srečanje se je zaključilo s skupno pesmijo »Snočkej sem na vasi bil«, ki so jo skupaj zapeli nastopajoči in občinstvo. Po srečanju je društvo v brunarici DU Orehova-Hotinja vas pripravilo pogostitev in druženje za vse nastopajoče in goste. TD Hotinja vas prenavlja kapelico na Vaški gmajni. Prenova se bliža h koncu, restavrador g. Krpan prenavlja še zadnje freske v kapelici. Blagoslov kapelice je predviden za konec septembra. Stroški za obnovo kapelice so za naše društvo veliki in jih ne bi zmogli brez pomoči donatorjev, krajanov Hotinje vasi in širše okolice. Vsi donatorji bodo vpisani v Knjigo donatorjev.

← Olga Knap → Tone Embreuš

Prenova fresk se bliža koncu.

Srečanje se je zaključilo s skupno pesmijo »Snočkej sem na vasi bil«.

Hočani v novo sezono z novimi obrazi

Jedro ekipe je ostalo nespremenjeno, prišla mladinski reprezentanta Urban Drvarič in Matevž Ledinek ter kanadski sprejemalec Jori Mantha

Odbojkarji Hoč bodo po lanski vrhunski sezoni v prvi slovenski odbojarski ligi, ko so prvenstvo končali na visokem in za mnoge nepričakovanem četrtem mestu, v novo sezono stopili z nekaterimi novimi obrazi. Vodstvo kluba je že takoj po koncu lanske sezone zavihalo rokave in v prestopnem roku v svoje vrste zvabilo dva nova organizatorja igre: Urbana Drvariča in Aljošo Šikaniča. »Ker sta nas po zgodovinski sezoni zapustila Uroš Planinšič in Nejc Zidar, smo morali ukrepati. Verjamemo, da ju bosta nova organizatorja igre dostojno zamenjala,« pravi predsednik kluba Aleš Kobal.

Radenčan Urban Drvarič je doslej nosil majico murskoboškega prvoligaša Panvita Pomgrad in ima bogate prvoligaške izkušnje. Sicer je dopolnil vsega 22 let, a s seboj v Hoče prinaša tudi mnogo mednarodnih izkušenj, saj je nosil majico slovenskih mladih reprezentanc od kadetov pa vse do izbrane vrste do 23 let. Skupaj s soigralci je 186 centimetrov visoki Urban Drvarič osvojil četrto mesto na evropskem mladinskem prvenstvu v Brnu leta 2014, leto kasneje pa je bil član sedme reprezentance sveta na prvenstvu z igralci do 21. leta starosti v Mehiki.

Tudi drugo novo ime je povezano s slovensko odbojarsko reprezentanco. Komaj 20-letni Aljoša Šikanič sicer prihaja z Jesenic, a se bo v Hoče preselil iz odbojarskega kluba Žirovnica. Tam se je visokorasli podajalec naučil prvih odbojarskih korakov in eno sezono (2015/2016) dihal tudi prvoligaški zrak. Aljoša Šikanič ima za seboj tudi reprezentančno izkušnjo, saj je pred dobrima dvema letoma s slovensko kadetsko izbrano vrsto igral v kvalifikacijah za evropsko prvenstvo.

Vodstvo kluba je prepričano, da je dostojno zapolnilo tudi vrzel, ki je nastala na igralnem mestu sprejemalca po odhodu Srba Miomirja Crnjanskega. Po dolgotrajnem iskanju so Hočani našli zamenjavo in se za enoletno sodelovanje dogovorili z Jorijem Mantho. Štiriindvajsetletni Kanadčan, ki meri 192 centimetrov, je svojo odbojarsko pot začel na kanadski univerzi McMaster v Hamiltonu. Zadnjo sezono je igral na Cipru in z ekipo Nea Salamina osvojil tretje mesto na tamkajšnjem prvenstvu.

Po vsega štirih mesecih odsotnosti pa bo majico s hoškim grbom ponovno oblekel tudi Branislav Radović. Srbski koordinator se je s klubom dogovoril še za enoletno sodelovanje. Priljubljeni »Bane« si je v letošnji sezoni zastavil visoke cilje, saj želi biti s soigralci vsaj tako uspešen kot leto poprej. Po triletnem »začasnem« delu v Ljubljani pri najtrofejnejšem slovenskem odbojarskem klubu ACH volley se je v domačo sredino vrnil Matevž Ledinek. Enaindvajsetletni Framčan je že v mlajših selekcijah igral v majici hoškega odbojarskega kluba, zatem pa se kot mladinski reprezentant odločil kariero nadaljevati v Ljubljani. Po končanem študiju geodezije se eden najperspektivnejših slovenskih igralcev na igralnem mestu libera ponovno vrača v svojo staro sredino. Iz sosednjega Frama pa se bo v Hoče preselil tudi 22-letni sprejemalec Jaša Kšela.

← Barbara Cer → Igor Porekar

Hočani pridno trenirajo že od začetka avgusta.

OK Hoče v sezoni 2017/2018

Podajalca: Urban Drvarič, Aljoša Šikanič;

sprejemalci: Jori Mantha, Miha Planinšič, Miha Šijanec, Matjaž Lobnik, Jaša Kšela;

korektorja: Branislav Radović, Rok Špindler;

blokerji: Timotej Franc, Žan Berglez, Miha Cafuta;

liberi: Domen Repa, Tomaž Orthaber, Matevž Ledinek.

Trener: Aleš Andlovič;

pomočnik trenerja: Drago Cveček;

statistik: Sebastjan Jazbec;

tehnični direktor: Matej Savec.

Odslej pod taktirko Matevža Kamnika

Z vašo pomočjo v OK Formula Formis ciljamo še višje

Odbojka ima v Hočah že desetletja svoje stalno prebivališče. Izjemni uspehi posameznikov, klubski dosežki tako v ženski kot moški ligi in tradicija igranja najlepšega kolektivnega športa so vplivali na to, da imamo v širši okolici Hoč tudi številne vnete podpornike odbojke in široko bazo gledalcev, ki redno obiskujete domače tekme in polnite eno najlepših dvoran v tem koncu Slovenije.

Korenine Odbojarskega kluba Formula Formis segajo v leto 1974, ko je bil ustanovljen DTV Partizan Rogoza. Vse od takrat ga odlikuje sistematično delo z mladimi športnicami iz širšega področja, kar v zadnjih letih rezultira v zavidljivih rezultatih prve ekipe, ki v 1. državni odbojarski ligi predstavlja stalno članico, uvrščeno iz leta leto višje.

OK Formula Formis, ne glede na starost igralk in selekcijo, odlikujejo srčnost, ljubezen do športa, spoštovanje do soigralk in tekmic in požrtvovalnost. Vse te lastnosti lahko pripisemo tudi tistim, ki igralko usmerjajo, spremljajo, trenirajo in skrbijo za to, da klub deluje na visoki kakovostni ravni. V klubu pridobiva odbojarske veščine, se zabava in trenira kar 130 deklet.

Cilji za 2017/2018

Z odgovornostjo do podpornikov, ki se vam na tem mestu iskreno zahvaljujemo, in z visoko postavljenimi lastnimi cilji pa že zremo v novo sezono, ko bomo vso energijo usmerili v preseganje dosedanjih rezultatov. Ob odličnih rezultatih mlajših selekcij, kjer trenerji vzgajajo mlade kvalitetne naslednice članske ekipe, se za odbojarsko usodo v naši občini niti najmanj ne bojimo.

S prvo člansko ekipo ciljamo na ponovno uvrstitev med top 4 v pokalnem prvenstvu, v ligaškem tekmovanju pa na napredovanje po lestvici. Prizadevali si bomo za igro, ki prinaša dobre rezultate na tekmah, za razvoj mladih igralk in kreiranje timskega duha, vas pa ob tem nagovarjamo, da nas tudi v prihajajoči sezoni bučno podpirate na domačih tekmah.

Verjamemo v uspeh. V novi sezoni bodo naša dekleta namreč zaigrala pod taktirko mladega in strokovno izjemno podkovanega trenerja Matevža Kamnika, ki je še pred kratkim igral za slovensko odbojarsko reprezentanco, njegova kariera pa je močno preseгла okvire Slovenije. Matevž Kamnik se je za trenersko pot odločil, ko so ga na športni poti

ustavile poškodbe. Zaključil je Fakulteto za šport in opravil mednarodni izpit za trenerja odbojke. Pri delu mu koristijo izkušnje, ki jih je kot igralec pridobil od priznanih trenerjev, kot so Glen Hoag, Igor Kolakovič, Andrea Gianni, Veselin Vuković, Dragutin Baltič ... Njegov pomočnik Žiga Kos bo prevzel tudi vlogo fizioterapevta.

Sestavili smo ekipo mladih in izkušenih igralk, kar je v ekipnih športih praviloma ključ do uspeha, saj se zagnanost mladih prepleta s premišljenostjo tistih, ki so na igriščih že "stare mačke". Vljudno vabljeni, da jih spoznate na prireditvi, ki bo

6. oktobra 2017 v Kulturnem domu Hoče. Igralkam se bo na odru pridružila rock skupina Impulse, ki bo svoj koncert posvetila prav našemu klubu. Hvala, Impulse!

Članice 1. ekipe Formula Formis so v vročih poletnih dneh trenirale tudi na lepo urejenem igrišču na mivki v Hočah.

Mlade, razposajene in polne ciljev gredo odbojkarice Formule Formisa v novo sezono.

← Mojca Lubanjšek Pehant   ◻ Iz arhiva društva

ROCK KONCERT

IMPULSE

ZA

OK FORMULA FORMIS

KULTURNI DOM **HOČE**

PET 6 | 08
OKT 2017 | PM

VSTOP PROST!

Najdaljši izlet v Rezijo in Benečijo

Hoški upokojenci v letošnjem letu nadvse aktivni, nekaj aktivnosti do konca leta pa je še pred njimi

Tudi v Društvu upokojencev Hoče izvajamo program dejavnosti, katerega smo si zadali za leto 2017. Po programu imamo vsako sredo uradne ure, kjer opravljamo razna administrativna dela, sprejemajo prijave za letovanje na morju, izlete, pohode in rešujejo razne aktualne zadeve.

Tako smo si po programu marca namakali svoje ude v prijetnih, zdravilnih termah Mala Nedelja. Že aprila smo nakupovali v Lentiju in se napolnili z energijo na energijskih točkah ob Bukovniškem jezeru. Maja smo se podali peš v lepem sončnem vremenu na turistično kmetijo Grašič na Pohorju. V Rogaški Slatini smo si sredi maja v Afroditi ogledali film o njihovi proizvodnji, nakupili zaščitne kreme za sončenje in za telo, ogledali proizvodnjo v tamkajšnji steklarni, v prečudoviti vili Ana smo se seznanili z zgodovino Rogaške slatine, obiskali paviljon kaktusov in se po obilnem kosilu na kmečkem turizmu in lepimi občutki vrnili domov. Konec maja smo se udeležili srečanja upokojencev v Staršah, kjer se je zbralo veliko število članov društev Zgornje pokrajinske zveze DU Maribor. Srečanja se je udeležilo tudi nekaj uglednih gostov. V začetku junija smo pešačili iz Reke na turistično kmetijo Visočnik, kjer nas vedno prijazno postrežejo z jedačo in pijačo, mi pa si damo duška v družabnih igrah in ob petju ljudski pevcev Samotarjev. Od 8. do 15. junija je sledilo letovanje v našem hotelu Delfin v Izoli. Tu nam ni dolgčas, saj v hotelu poskrbijo za razne kulturne, izobraževalne in rekreacijske prireditve, zato tam radi letujemo. Nabiramo si novih moči pri rekreacijski telovadbi, plavanju in druženju, za kar poskrbimo tudi sami. Navadno je tu zbrana naša celotna skupina ljudskih godcev Samotarjev, zato pogosto ob glasbi zazveni tudi pesem.

Peš iz Reke do turistične kmetije Visočnik.

Na daljši izlet v Rezijo in Benečijo smo se odpravili 13. julija. Po dolgi vožnji so nas domačini doline Rezije sprejeli v kulturnem domu, kjer so nam predstavili edinstveno narečje in plese, ki so se ohranili med maloštevilnimi Slovenci. Zapeljali smo se še do Čedad, se sprehodili do Hudičevega mosta, kjer nam je vodnik predstavil znamenitosti mesta in bajko o gradnji Hudičevega mosta. Kosilo nas je čakalo na ladji Lucija na Mostu na Soči. Vožnjo po modrozelenem jezeru je kapetan Dejan popestril s svojimi šalami in tako smo se dobre volje vračali proti domu. Da ne pozabim: mimo Trojan in brez krofov se ne pride domov.

V začetku avgusta smo se sprehajali od Mariborske kočice do Areha in nazaj. Ta že skoraj tradicionalni pohod, primeren za

Ob znamenitostih Rogaške slatine so obiskali tudi paviljon kaktusov.

vse dokaj pokretne, nas napolni z energijo in dobro voljo. Po okrepčilu na Mariborski koči se vračamo proti domu. Izletniki smo 11. avgusta obiskali čudovito prenovljene Rimske toplice. Vodnica nam je predstavila zgodovino toplic, njihove storitve, seveda na nivoju, ki bi naj bil dostopen tudi za upokojence (nekateri!). Zapeljali smo se do gradu Rajhenburg v Brestanici. Ogledali smo si dokumentarni film o izgnancih tega območja, eden od udeležencev se je celo prepoznal; nato nas je vodnica popeljala po resnično lepo urejenem muzeju. Sledilo je kosilo in nato vožnja do Čateških Toplic, kjer smo si ogledali čudovito razstavo svetovno znanih gradov v miniaturi. V velikem šotoru jih razstavlja ruski državljani. Med potjo proti domu smo se še okrepčali s sladoledom v Račah.

Z zanimanjem so poslušali zgodovino gradu Rajhenberg.

Postorili smo še marsikaj – kar se na zunaj sicer ne opazi, je pa zamudno in nujno potrebno – od administrativnega do računovodskega dela. Ne smemo pozabiti tudi na naše športnike, ki trenirajo in tekmujejo s kroglico na vrvi, balinajo, kolesarijo in telovadijo; pa na vse spretno upokojenke, ki se tedensko srečujejo v ročnodelskem krožku.

Nekaj aktivnosti nam je še ostalo do konca leta, pa želim, da se jih udeležite v čim večjem številu. Vabimo tudi nove člane, včlanite se v društvo: več nas bo, lepše bo.

Ida Hriberšek

Ogled partizanske bolnice Franja

Nekateri člani Društva borcev za vrednote NOB Hoče so si prvič ogledali bolnico, ki so jo spremenili v spomenik

Društvo borcev za vrednote NOB Hoče nadaljuje z izpolnjevanjem zastavljenega programa. Za letošnjo strokovno ekskurzijo smo določili ogled partizanske bolnice Franja. V torek, 12. junija, smo si najeli kombi ter se zjutraj odpravili na pot v osrčje Slovenije. Prvi postanek z dopoldansko kavico je bil šele v Idriji. Nato nas je pot vodila ob reki Idrijci do Cerknega, nakar smo med hribi našli vas Dolenji Novaki, kraj, kjer je vhod v dobro skrito sotesko Pasice; v njej so med vojno postavili bolnico ter jo partizani uporabljali od decembra 1943 pa do konca vojne.

Bolnica je dobila ime po partizanski zdravnici Franji (Franja Bojč Vidovec), ki je bolnico vodila od januarja 1944 do konca vojne. V 13 barakah so bile med drugim tudi bolniške sobe, operacijska soba, soba za rentgenske preglede, prostori za zdravstveno osebje, imeli so tudi zobno ordinacijo in že takrat svojo električno centralo. V času delovanja bolnice se je v njej zdravilo več kot tisoč partizanov in zavezniških vojakov. Da so zagotovili kar največjo varnost, so bolnike ali ranjence pripeljali do bolnišnice z zvezanimi očmi. Sovražni vojaki so jo kar nekajkrat iskali, bili so zelo blizu, a odkrili je niso nikoli.

Leta 2007 v septembru je vodna ujma dodobra uničila prvotno stanje, vendar so jo v naslednjih letih lepo obnovili in restavrirali, tako da je sedaj ponovno odprta za obiskovalce in vredna ogleda. Pot nas je nadalje vodila čez hribe do Gorenje vasi, kjer smo imeli

postanek in kosilo v prijetni vaški gostilni. Ideja je bila še ogled gradu v Škofji Loki, ker pa nam je že zmanjkovalo časa, smo pot kar nadaljevali čez Kamnik in Tuhinjsko dolino nazaj na Štajersko. Vso pot nas je spremljalo lepo sončno, tudi prevročje vreme, vendar nam ni pokvarilo dobrega vzdušja in zanimivosti, saj je bilo med nami kar nekaj naših članov, ki so si prvič ogledali bolnico, ki so jo po vojni spremenili v spomenik.

Drago Ornik

Dobro skrita, še boljše varovana.

Uspeh hoških balinarjev

V letošnjem letu sta tako ženska kot moška balinarska ekipa uspešno nastopali na pokalnih tekmovanjih. Ženska balinarska ekipa v zasedbi Alenka Vidmar, Olga Tusulin, Darina Pavalec in Slavica Repolusk so na pokalnem tekmovanju Balinarske zveze Slovenije v Miljah pri Kranju osvojile v družini prvoligaških ekip zavidljivo osmo mesto. Na tem tekmovanju že zadnja leta dosejajo odlične rezultate in se uvrščajo med četrtem in osmim mestom. Pred leti je bil najboljši rezultat drugo mesto. Moška balinarska ekipa v zasedbi Miro Hrvatin, Franc Vidmar, Zoran Kasapovič in Štefan Harič je na pokalnem tekmovanju Območne balinarske zveze Maribor zasedla prvo mesto. Seveda gre pohvala tudi vsem ostalim članom za igranje v ligaških tekmovanjih in udeležbah na številnih turnirjih.

Štefan Harič

Moška ekipa: Miro Hrvatin, Franc Vidmar, Zoran Kasapovič in Štefan Harič.

Odbojka na mivki se vrača v Rogozo

Odbojka v Rogozi ima dolgotrajno tradicijo in v času Jugoslavije so bili shodi odbojke zelo prepoznaven dogodek. Najnovejša pridobitev v Športnem parku je novo odbojgarsko igrišče na mivki, katerega otvoritev je potekala 17. junija. Župan Marko Soršak in predsednik ŠD Rogozo Matej Beranič sta si tako prva čez mrežo podala žogo. Ob izgradnji odbojgarskega igrišča se zahvaljujemo vsem donatorjem, krajanom, članom ŠD Rogozo in občini. V ŠD se zavzemamo, da bi se v športnem parku razvijale različne športne panoge. V prihodnje tako želimo obnoviti tudi dotrajana asfaltirana igrišča za košarko in odbojko.

Rajko Jaklin

Rogozo ima ponovno igrišče za odbojko na mivki.

Aktivna društva delujejo podobno kot ure

Dolgoletna slivniška ekipa na 4. triatlonskem tekmovanju za pokal »Pekrski dogodki 1991« prepričljivo osvojila prvo mesto

Je že tako, aktivna društva delujejo podobno kot ure, ni prestanka, tudi »Luciferjeva« vročina, kakor so jo letos poimenovali, jih ne ustavi. Prvi majski športni uspeh je pripisati dolgoletni ekipi slivniških triatloncev v sestavi Boris Demšič, Branko Milenkovič in Boštjan Gril. Slednji so v petek, 12. maja, na 4. triatlonskem tekmovanju pri krajevni skupnosti Pekre, organizator enota Pekre, za pokal »Pekrski dogodki 1991« v streljanju z zračno puško, metu ročne šolske bombe na cilj in ruskem kegljanju kot ekipa prepričljivo osvojili prvo mesto. V posamični konkurenci je zmagal Boris Demšič, Branko Milenkovič, lanskoletni zmagovalca, pa je bil odličen drugi. Kapo dol, fantje!

Ženske ekipe tokrat nismo mogli sestaviti, ženske obveznosti, kajpak. Z vsem spoštovanjem, cenimo! V soboto, 20. maja, se je del članstva enote udeležil aktivnosti v spomin pekrskih dogodkov – spominskega pohoda, nogometnega turnirja v Vojašnici generala Maistra in proslave pri IC Pekre.

Samo nekaj dni po uspešno izvedenem 20. tradicionalnem urjenju in druženju članstva in pristašev enote se je na obronkih znamenite motokros proge v Radizelu štiričlanska šahovska ekipa, na čelu z Brankom Milenkovičem, udeležila 21. šahovskega turnirja »Malečnik 2017«, ki jo je pod pokroviteljstvom častniške krovne organizacije, kot vselej doslej, organizirala malečniška enota. V močni konkurenci je slivniška ekipa v šahovskem boju sedmih osvojila 5. mesto.

Za izreden uspeh sta na 16. veteranskih športnih igrah, ki so se tokrat odvijale v Občini Hoče-Slivnica, konkretno v večna-

menski športni dvorani, v OŠ Dušana Flisa, bližnji okolici in na kegljišču DU Hoče, prav v ruskem kegljanju, ki je bilo tokrat opredeljeno kot testno tekmovanje, poskrbeli Marija Koprek iz Hoče in Slavica Pokrivač (prej Bratuša) iz Slivnice, ki sta v ženski konkurenci osvojili prvo in tretje mesto. Čestitke! Obe sta izredno aktivni članici že skoraj dve desetletji. Pokrivačeva je tudi odlična strelka, pa ne samo z zračnim orožjem. Tudi glavni sodnik tekmovanja v ruskem kegljanju Drago Kvas ni mogel skrivati zadovoljstva.

Sicer pa še nekaj besed o 16. veteranskih športnih igrah, ki so bile v soboto, 10. junija, organizirane v sodelovanju z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo Maribor, Policijskim veteranskim društvom Sever Maribor in Občino Hoče-Slivnica, v pripravo le-teh pa je bilo na posameznih področjih vključenih vsaj ducat članov slivniške enote. Je pač tako, da je v sestavi slivniške enote kar veliko število veteranov vojne za Slovenijo, ki smo bili v tistih junijsko-julijskih dneh 1991. leta v glavnem drug ob drugem v obrambnih vrstah 11. odreda TO na območju mariborskega letališča. Omenjenih iger se je udeležilo 136 ekip širom Slovenije, ki so nastopale v šestih panogah (streljanje s serijsko zračno puško, košarka – trojke, šah, pikado, met bombe, vlečenje vrvi), sedma panoga – rusko kegljanje v moški in ženski konkurenci – pa je bila, kakor že omenjeno, testna.

Nastopilo je preko 500 tekmovalcev, skupaj z zadolženimi za izvedbo tekmovanj in navijači pa je bilo število udeležencev preko 700. Po postroju ekip in odigrani himni so vse navzoče nagovorili častni gostje, predsednik OZVVS Maribor Tone

Majska proslava v Pekrah.

Najuspešnejši na 4. triatlonu v Pekrah.

Korošec, župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak ter predsednik Zveze veteranov Ladislav Lipič. Jutranje padavine so se tudi po napovedi našega župana v njegovem govoru kaj kmalu spremenile v čudovit sončen dan, ta pravi, kakor rečemo Štajerci. Tekmovanje je potekalo nemoteno, nihče se ni poškodoval, kar je še kako pomembno. Na koncu so najboljši prejeli zaslužene kolajne in pokale, vse pa je nagovoril še predsednik Zveze policijskih veteranskih društev Sever (ZPVD Sever) dr. Tomaž Čas. Izjemen uspeh je požela šahovska ekipa mariborskih veteranov, prepričljivo je osvojila prvo mesto. V metu bombe, kjer je mariborska veteranska ekipa zasedla 11. mesto med 28-timi ekipami, so levji delež prispevali slivniški bombaši. Za vlečenje vrvi pa bo potrebno v 6 občinah z lupo poiskati od 120 do 130 kg nabite korenjake, izbor je omejen, pogoj je biti član mariborske veteranske organizacije. Za hrano je vrhunsko poskrbela Gostilna Lobnik (pohorski lonec!), pri zagotovitvi pijače pa je uspešno delovala tudi mlada ekipa znane Turistične kmetije Vrecl iz Zg. Hoč. Vsekakor pa je treba omeniti in se zahvaliti za pomoč pri izvedbi posameznih tekmovanj tudi Zavodu za zdravstveno varstvo Adolfa Drolca Maribor, SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi, Košarkarskemu klubu Slivnica, OŠ Du-

Prvi na vodi ob spustu po Kolpi.

Ogled muzeja v Črnomlju.

šana Flisa Hoče, DU Hoče, Športni zvezi Občine Hoče-Slivnica, Balinarskemu društvu Hoče in vsem vodjem in njihovim pomočnikom iz vrst območnih veteranskih združenj. Odločilni da in prispevek pa je vsekakor pripisati Občini Hoče-Slivnica (dr. Marko Soršak, Metka Oberlajt in Domen Repa).

V sredo, 21. junija, sva se z Venčeslavom Ogrincem, on je vodil posvet, udeležila simpozija – posveta v izobraževalnem centru v Pekrah na temo Vzhodna Štajerska v procesih osamosvajanja Slovenije. V pripravi je zbornik, ki bo argumentirano predstavil dogajanje v tistem času. Vsaj šest članov ali članic enote Slivnica se je v soboto, 24. junija, udeležilo že tradicionalnega »Dupleškega pohoda«, posvečenega tudi dnevu državnosti.

V juliju je bila pozornost posvečena zbiranju kandidatov za vselej čudovit, tudi pester avgustovski izlet – Spust po reki Kolpi. V soboto, 12. avgusta, se je na avtobus, najet s strani Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor, na hoški in slivniški avtobusni postaji skupaj vkrcalo 13 članic in članov enote. Cilj, zapolnitev skoraj tretjine avtobusa, je bil dosežen. Redki so se odločili za rafting po Kolpi s startom v Starem podu pri Adlešičih in ciljem na hrvaškem ozemlju v Pravutini. Večina se je po otvoritvenem protokolu v Starem podu odločila za ogled muzeja v Črnomlju, za obisk ekokmetije v Jankovičih/Rim, najlepše pa je bilo zaključno druženje na igrišču v Pravutini ob Kolpi. »To je to!« je bil moto prijateljstva z belokranjskimi in hrvaškimi častniki. V spomin na ta dogodek smo vsi prejeli lepe majice Kolpa-Kupa 2017.

Kiparsko dolgo vroče poletje

Kiparji in rezbarji so se družili v Kamniku, na Rogli, v Postojni in organizirali tudi enodnevno slikarsko kolonijo

Starejša generacija se spomni še TV nadaljevanke Dolgo vroče poletje, ki smo jo vsaj večina z velikim veseljem in zanimanjem pričakovali pred TV zasloni. Vendar vsebina nadaljevanke nima nič skupnega z namenom mojega članka, le to, da je za nas rezbarje in kiparje že kar nekaj let ob prijetnem ustvarjanju prisotno predvsem zelo vroče poletje, ki nam otežkoči marsikatero uro ob delu. Verjetno se je vam bralcem dogajalo v tem letu nekaj podobnega?!

Ponovno pri Madžarih

Konec aprila smo se kiparji in rezbarji iz Slovaške, Madžarske in Slovenije zbrali na koloniji v madžarskem kraju Kovacsvasges. Ta prijetna vas je na področju, kjer pridelujejo zelo dobro in znano vino Tokaj. Lahko pripisem, da se je ob vsakodnevni večerji, petju s spremljavo glasbil ob večernem druženju proti polnočni uri to kakovostno vino še kako dobro poznalo na obrazih in hoji posameznikov. Da pa ne bo kakšnih pomislekov, so bila jutra sveža in lepa in v planiranem času petih dni kolonije vsa dela končana.

Mogoče še nekaj o tem, kje se kraj Kovacsvasgers nahaja. Peljemo se po avtocesti od Budimpešte proti mestu Miskolc, nadaljujemo proti slovaškemu mestu Košice in tik pred mejo zavijemo desno, kjer se po nekje 40 km blizu slovaške meje nahaja omenjeni kraj. Kraj, kot drugi kraji z osnovno šolo, vrtcem, seveda cerkvijo in zelo prijaznimi prebivalci. In morda še osebna zanimivost zame – v tem kraju je postavljena moja prva skulptura v življenju, naredil pa sem jo na prvi koloniji in prvem sodelovanju našega združenja na Madžarskem blizu Vesprega leta 2003.

Dan v Kamniku

Vsako leto se v starem mestnem jedru Kamnika, kjer stoji blizu tudi hiša generala Maistra, zberemo rezbarji-kiparji iz cele Slovenije. Zanimiv dogodek za mimoidoče ali namerne obiskovalce ob pogledu na naša dela je letos padel na 10. junij. Za nas pa je bilo to prijetno druženje in izmenjava mnenj. Vsako leto na zaključku sledi kulturni program z županovim pozdravom. Okolje, naše delo in že sam pogled na našo starost – saj smo večinoma starejši – vsem pove, da spadamo skupaj.

Kiparska kolonija na Rogli

Na prošnjo in pobudo Aleša Slaparja in Roberta Kejžarja smo člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije od 26. junija do 2. julija organizirali skoraj vse za izpeljavo kolonije. Sodelovalo je osem ustvarjalcev, štirje iz Madžarske in štirje iz Slovenije. Imeli smo čudovite ustvarjalne dni s poprom dežja, vročine (znosne) in številnimi mimoidočimi, ki jih je marsikaj zanimalo. V vseh teh letih od 2003 pa do sedaj sem sodeloval na že številnih različnih kolonijah in lahko napišem – na Rogli so v teh ustvarjalnih dneh nastala najlepša dela. In morda še to: od že omenjenih organizatorjev z Rogle je prišel dopis, da si moramo v naslednjem letu rezervirati ta termin za ponovno sodelovanje v naslednjem letu.

Postojna zbližuje

Podobno dogajanje kot na Rogli je bilo v Postojni, le da je prišlo do neke menjave avtorjev s šestimi sodelujočimi. Iz Madžarske je sodeloval en avtor, Janos iz Budimpešte. Po dolgem času, odnosno po letu 2010, ko je Sergej Rakitin iz Moskve sodeloval v Slivnici, so se naša pota ponovno zbližala v Postojni. Z njim smo bili nekje okoli leta 2012 skupaj tudi na koloniji v Ukrajini. V Postojni smo od 24. do 29. julija ustvarjali v centru mesta (v parku). Lepo mesto, lep park, sodelovali smo pod okriljem 9. poletnega festivala »Kulturni utrip poletja«. Nekaj dežja, precej vroče, mnogo obiskovalcev in vsak večer od 20. pa vse do 23. ure različni nastopi z velikim obiskom v centru mesta. Organiziranost je bila podobna kot na Rogli, le da je tukaj z nami vsak dan več ur sodeloval Miran Žitko, višji referent na občini za kulturo. Tudi tukaj smo bili na zadnji večerni prireditvi za nas povabljeni na oder in med drugim deležni pohval ter spominskih daril.

Kot samostojni organizatorji smo člani ZRMLS (pišem kratice, ker nas tako vsi poznate) pripravili in izpeljali enodnevno slikarsko kolonijo in tedensko razstavo vseh nastalih del v tem dnevu ter otvoritveni program. Udeležilo se je 16 slikarjev, ki so vsak po svojih zmožnostih zaznamovali dan in razstavni teden. Ob tej priložnosti se zahvaljujem, vsem slikarjem, podžupanji Aniti Arzenšek, osnovni šoli Slivnica, dramski skupini Samotarji iz Hoč, vsem našim članom in seveda ne smem pozabiti našega kuharja Milana, ki nam je ob zaključku pri Elipsa Caffè pripravil hrano.

Po vsej tej opisani predstavitvi naše aktivnosti ste se lahko prepričali, da je naslov prispevka pravi odraz dejavnosti. Ja, bilo je vročine in znoja – nekaj tudi pivskega/vinskega, pre-sojo prepuščam vam, dragi bralci.

← Srečko Ornik

Nova oprema, igrala in prenovljeni prostori

Kaj novo šolsko leto prinaša na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče?

Da bo bivanje in učenje v vrtcih Hoče in Rogoza ter v Osnovni šoli Dušana Flisa tudi v prihodnjem šolskem letu prijetno, bodo po besedah ravnatelja Alojza Veličkega za dobrodošlico v novem šolskem letu otroke, učence in zaposlene razveselili nova oprema in igrala ter nekateri prenovljeni prostori.

S sredstvi, ki jim jih je zagotovila Občina Hoče-Slivnica, so v letu 2017 po investicijskem načrtu vzdrževanja šole in vrtca z nakupom nove opreme in vzdrževalnimi deli posodobili zunanjo in notranjo podobo šole in vrtca.

Že v zimskem času so v Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče obnovili vhod za učence razredne stopnje in z lastnimi sredstvi uredili nove osebne garderobne omarice, ki so še posebej razveselile učence od četrtega do devetega razreda. Opravili so nujna kleparska dela na strehi, pridobili novo likalno postajo in kosilnico ter spremenili podobo kuhinje in jedilnice.

V novem šolskem letu bo učence pričakala udobnejša računalniška učilnica z novimi stoli. Prijetneje bo druženje tudi v jedilnici, ki ima nove talne obloge in oplesk.

Podružnica šole v Reki je za potrebe šolske knjižnice pridobila nov računalniški komplet in tiskalnik. Še v tem letu je načrtovana prenova glavnega vhoda in nakup garderobnih omaric za učence. V vrtcu Hoče in Rogoza so dobili novi igrali za najmlajše otroke, voziček za prevoz šestih otrok in garderobne omarice za delavce. Nabavili so nov barvni tiskalnik in prenosni računalnik. Prepleskali so kuhinji obeh vrtcev in s tem zagotovili boljše delovne pogoje za kvalitetno pripravo hrane za otroke. Predvideno pleskanje starega in srednjega dela vrtca v Hočah zaradi načrtovane dozidave in širitve vrtca trenutno ni realizirano.

Po besedah ravnatelja Alojza Veličkega bodo zagotovo tudi v prihodnje namenili velik poudarek posodobitvam za dobrobit naših otrok in učencev.

Otroke, učence in zaposlene bo razveselila nova oprema v učilnicah.

Vrtec Rogoza je dobil novo igralo za najmlajše otroke.

← Simona Ornik

Optično omrežje za nemoteno delovanje

Kaj novo šolsko leto prinaša na Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica?

Zaključek šolskega leta prinese temeljito analizo opravljenega dela ter množico sklepov in pobud za možne izboljšave v naslednjem šolskem letu. V novo šolsko leto bo učence Osnovne šole Franca Lešnika Vuka pospremila kar nekaj posodobitev in novitet.

Izbrani interaktivni učbeniki, ki zahtevajo računalniško projekcijo in neprekinjen dostop do interneta, se uporabljajo pri pouku že v drugi triadi. Zahtevajo nemoteno delovanje in uporabo, zato je šola pridobila novo optično povezavo in vrhunsko brezžično povezavo, ki bo omogočila vsem učencem brezhiben dostop do dovoljenih vsebin interneta. Ravnatelj Anton Obreht se v imenu otrok zahvaljuje vsem staršem, ki so prispevali pomemben delež sredstev za obnovo in dopolnitev tehnične opreme.

V želji, da bodo učenci uspešni in se z vrstniki dobro počutili in razumeli, je šola posebno skrb so namenila učencem z različnimi težavami. V novem šolskem letu bodo pri učnih težavah otroci deležni dodatne individualne in skupinske pomoči, pri katerih bodo vzajemno sodelovali strokovni aktivni, šolska svetovalna služba in razredniki. S posebnimi sociogrami bodo temeljiteje analizirali klimo v razredu in sproti ugotavljali motnje v delovanju razredne skupnosti.

Organizacijo jutranjega varstva, podaljšanega bivanja, interesnih dejavnosti, izbirnih predmetov in drugih obveznosti učencev bodo na šoli prilagodili delovnemu času staršev.

Posodobitve in novo opremo načrtuje šola tudi v prihodnje. Po besedah ravnatelja je skrbno gospodarjenje skozi več let prineslo višek sredstev iz preteklih let, ki jih bodo namenili za namestitev garderobnih omaric. V prvi fazi bodo postavili garderobne omarice v srednjem hodniku pritličja za učence od 3. do 5. razreda. Investicija bo okoli 10 tisoč evrov. Načrtujejo tudi dodatne mizice za prvi razred in zavese za boljšo zatemnitev razredov ter ureditev vrta pri čebelarjih.

Da bi otrokom zagotovili čim večjo varnost, bodo obnovili ograjo okoli šole in tako zavarovali šolsko dvorišče in športni park. V šoli bodo popravili nekaj vrat in prepleskali poškodovane zidove. V novem šolskem letu 2017/2018 učence z veseljem pričakujejo in jim pri učnih dosežkih želijo veliko uspeha.

← Simona Ornik

Slovo mini maturantov

Športni vrtljak ob zaključku šolskega leta v vrtcu Hoče

Zbrali smo se še ob enem zaključku z velikim številom obiskovalcev, kjer sta nas s spodbudnima govoroma in dobro popotnico za vse bodoče šolarje pozdravila tako ravnatelj OŠ Dušana Flisa Alojz Velički kot tudi župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak. Najprej so se predstavili bodoči prvošolčki in zapeli pesmi, nato pa predali ključ bodočim predšolskim otrokom. Za letoletni trud so prejeli pohvale in priznanja (pevski zbor, Palček brašček, Ekobralna značka, Mali sonček ...).

Po uspešnem slovesu smo vzgojiteljice želele otrokom in staršem približati še drugačen način preživljanja prostega časa. Zato smo v sodelovanje povabili različna športna društva, ki so organizirala športne dejavnosti na prostem. Otroci in starši so se lahko preizkusili v tenisu (Tenis Hoče), košarki (KŠ Sani Bečirovič), plesu (Plesna dimenzija), telovadbi za najmlajše (ŠD Studenci), nogometu (NŠ Roho), Svizec šport pa je pritegnil otroke z napihljivim igralom. Za ponovno nabiranje moči so se otroci lahko umirili in sproščali v pravljicnem ter likovnem kotičku, obenem pa je za sladoležno presenečenje poskrbela Hiša sladice Štekar. Vsem sodelujočim se iskreno zahvaljujemo za dober odziv in pripravljenost, da preživijo z nami dan ob igri.

➡ Vesna Gosak

Biti mini maturant je posebna čast.

Športna društva so organizirala športne dejavnosti na prostem.

Peš iz Hoč v Slivnico

Otroci iz hoškega vrtca skozi gozd na ogled predstave Rdeča kapica malo drugače

Vzgojiteljice iz skupin Pikapolonice in Muce smo z veseljem sprejele vabilo vzgojiteljic iz Slivnice ter se z otroki pogumno podale na pot skozi velik, zelen gozd. Najprej smo se temeljito zaščitili pred klopi in tudi pred vročim soncem, ki nas je spremljalo cel dan. Postavili smo kolono in strumno zakorakali preko zavitih korenin mogočnih dreves, razgibanih vzpetin, zibajočih mostičkov, tihih potočkov in velikih, temnih ribnikov ... prav do vrtca Slivnica. Korenjaki obeh skupin so se odlično odrezali v petju »Naša četica koraka« in vztrajni hoji. Ta dan ni bil nihče preveč utrujen ali žejen. Po dolgi, a zabavni poti se je vsem prileglo sedenje in ogled dramatizacije otrok skupine Pikapolonice. Všeč nam je bila njihova doživetja prikazana igra, zapete pesmice, ples, pravljični kostumi in razgibana scena, ki jo je izdelala vzgojiteljica Tina. Radovedno smo si ogledali notranjost vrtca, predvsem igralnice in igrače, kjer so se otroci obeh vrtcev družili, kakor da se poznajo že od nekdaj. Uživali smo na terasi, kjer so nas pogostili s sadjem in z vodo. Ker smo želeli pravočasno prispeti na kosilo, smo se hitro poslovili in obljubili, da se prihodnje leto spet vidimo. Mogoče bodo otroci iz Slivnice prišli peš v Hoče. Saj ni težko – malo si zapoješ, veliko klepetaj in uživaš v razgibani hoji pod krošnjami dreves. Hvala za gostoljubje, otroci in vzgojiteljice iz Slivnice!

➡ Polonca Doberšek

Otroci so z zanimanjem gledali in poslušali svoje vrstnike iz Slivnice.

Pot do Slivnice je bila za malčke dolga, a ne (pre)naporna.

Pikapok na počitnice

Junij tudi v vrtec v Slivnici prinesel toplo sonce, misli na poletje in seveda počitnice

Junij je mesec, ki v naš vrtec prinesel toplo sonce, misli na poletje in počitnice. Pa tudi kakšno solzico, saj se od nas poslovijo naši najstarejši otroci – mini maturantje iz skupin Sovice ter Pikapolonice. Da bi jim njihov odhod ostal v lepem spominu, smo se otroci ter vzgojiteljice in ostalih skupin še posebej potrudili. Pripravili smo jim čisto pravo Pikapokasto predstavo. Pikapokasto!? Ja! Obiskala nas je navihanka, ki nadvse rada uživa v soncu, morju in vseh vrstah norčij. Če si njen prijatelj, jo kličeš Pika Nogavička. Pike ima na nosu in nogavičke na nogah. Otroci so plesali in prikazali čudovito zgodbo o navihani deklici, ki živi v vili Čiračara. Da ji nikoli ni dolg čas, pa so poskrbele navihane opice, ki so se pripravile pod palmo in strašni gusarji z otoka Tuka Taka. S pesmijo in razigranostjo se je, ob spremljavi Mire Prel, na prireditvi predstavil tudi zborček vrtca pod mentorstvom vzgojiteljice Simone Celcer. Svoj odhod pa so s pesmijo pod vodstvom vzgojiteljice Angele Eržen naznanili tudi bodoči šolarji. Slavnostni mimohod ter prijazen pozdrav ravnatelja g. Antona Obrehta ter pomočnice ravnatelja in vodje vrtca ge. Zdenke Vogrinec je naznanil, da je tokrat čisto zares konec vrtca in pred njimi prelep začetek novega poglavja v življenju. Junjski ponedeljek se je končal z iskrkami v očeh, veseljem na obrazu malčkov in ponosnih očeh mini maturantov. Vsi skupaj pa smo si obljubili, da se zopet vidimo septembra!

➡ Katarina Helbl

Pripravili so jim čisto pravo Pikapokasto predstavo.

Otroci so plesali in prikazali čudovito zgodbo o navihani deklici.

Zbora štejeta več kot 100 pevcev

Otroci iz vrtca Hoče radi pojejo in plešejo

Tudi letos so naši otroci dokazali, kako lepo je živeti z glasbo in kako dobro dene, ko njihov trud opazijo in spodbudijo najbližji. Pevska zbor Mehurčki in Mini veseli pevčki iz vrtca Hoče, sta to leto štela skupaj že več kot 100 pevcev. To so bili razigrani, nasmejani, pa tudi nagajivi dečki in deklice, ki so se sami odločili, da bodo vztrajno obiskovali vaje pevskega zbora v letošnjem šolskem letu pri zborovodkinjah Lei in Polonci.

V Kulturnem domu Hoče so na prireditvi Vrtec poje in pleše ob klavirski spremljavi gospe Jasmine Dobaj zapeli sproščeno in navihano, kot se spodobi za tri- do šestletne otroke. Polna dvorana veselih obiskovalcev je spodbujala vse nastopajoče z bučnimi aplavzi tako močno, da so se najmlajši nastopajoči nekajkrat oglasili z odra in veselo spraševali starše, ali jih vidijo. Med pevci so bili ponovno tudi Sončki iz vrtca Rogoza, ki so sicer bili manj številni, a so nas navdušili z zabavnimi solističnimi nastopi v ljudskih pesmih Stara mati in Prvo leto ob zvokih kitare zborovodkinje Nikoline. Gostje prireditve so bile še plesna skupina Metuljčice. Z mentorico Zdenko so tako ognjevitost zaplesale ob pop ritmih, da se je vznemirila in zatresla cela dvorana.

Tako lepo je bilo. V rokah mi je ostala le majčka, ki sem jo zamenjala neki deklici, in čepica, ki je takoj našla glavo svojega dečka. Vse dobro, vse prav. Pohvale, nasmehi, rože in zadovoljni vzdihni sodelavk. Gremo dalje, v novo šolsko leto! Vabljeni!

➡ Polonca Doberšek ➡ Jasna Bohnc

Na prireditvi Vrtec poje in pleše so zapeli sproščeno in navihano.

Babice na obisku v vrtcu

Skupina Muce ob koncu vročega junija gostila prav posebne gospe

V skupini Muce smo ob koncu vročega junija gostili prav posebne gospe – babice. Prišle so mirno in počasi skozi vrata naše igralnice, polne pričakovanja, in sedle med nas v spremstvu spremljevalke Tjaše. Z navdušenjem so prisluhnile dobrodošlici otrok, ki so zapeli o Kekcu in jabolku, deklamirali o šoli, nazadnje pa zaplesali še Makareno. Potem smo se vsi predstavili ob ploskanju na zloge lastnih imen in pričel se je pogovor. Otroke je zanimalo marsikaj, predvsem pa o otroštvu babic. Vprašanja zanje sem zapisala že prejšnji dan, saj sem predvidevala, da bodo ob pripovedovanju babic tako presenečeni, da bodo pozabili, kaj so že hoteli vprašati. Res. Kar začudili so se, ko so izvedeli, da vrtci sploh niso obstajali, ko so bile babice še majhne.

In nič jim ni bilo jasno, ko so babice pripovedovale, da so pri petih ali šestih letih čisto same ali v družbi drugih otrok pasle krave. In da so ubogale na prvo besedo mamico in atija, so še povedale. Tako so naši otroci poslušali, da so kar usta imeli ves čas odprta, rekli pa niso skoraj nič. Le Jaka se je nekajkrat nemirno presedel. Pa je nehal, ko je slišal, da so babice v svojem otroštvu bile zelo pridne. Same so pisale domačo nalogo in pomagale so pri hišnih opravilih vsak dan, brez nagrade, brez spodbude – kar tako, ker je to bilo prav. Da so preživele hudo vojno, so povedale, in doživele bombardiranje. Pa brez elektrike so shajali in televizije in računalnika in telefona! Le radio je bil takrat na voljo, pa je tudi šlo.

Igrače pa – kakšna punčka iz cunj, kamenčki ... Kar so sami so si naredili igrače ali si jih izmislili. Ker pa bo že to šolsko leto večina otrok sedla v šolske klopi, jih je zanimalo tudi, kakšna je bila učiteljica v tistih časih, ko so bile babice prvošolke. Ojej! Če je bil kdo poreden, jih je s palico dobil po prstih ali pa je moral klečati. Vsi smo kar zazijali in se spogledali. Pri nas je najhujša kazen sedenje pri mizi brez igrač, dokler se peščeni uri ne izteče čas petih minut.

Naše srečanje z babicami smo sklenili z izdelavo cofkov. Prav zabavno je bilo videti vse te moje »mucke«, ki so jim nagajali klobčiči pisane volne. Babice pa vse potrpežljive, otrokom v pomoč in spodbudo. Vsem je uspelo na svoj način ustvariti cofek, ki bo morda kakšni kapi pozimi služil za okras ali pa kot obesek za ključke. Nekateri so cofkom dodali noge, jaz pa sem prilepila po želji otrok še migajoče oči. Škoda, da se je čas našega srečanja tako hitro iztekel. A na veselje otrok sem se z babicami in njihovo spremljevalko Tjašo dogovorila, da jih zagotovo obiščemo že letos v novembru, v Domu Danice Vogrinec. S petjem in plesom bomo stanovalcem skušali polepšati dan, z babicami in dedki pa se bomo pomerili v športnih in družabnih igrah. Le kdo bo koga ugnal? Hvala za obisk, babica Ivanka, Mira in Malči.

Polonca Doberšek Tjaša Jakob

Otroke je zanimalo marsikaj, predvsem pa o otroštvu babic Ivanke, Mire in Malčke.

Vsak dan je kot stvarjenje

Poezija pesnice Danijele Premzl iz Rogoze

Prav je, da v svoji sredi poiščemo ustvarjalne ljudi. Mlado pesnico Danijelo Premzl iz Rogoze smo vam v Utrinkih že predstavili. Danes vam za malo duhovne hrane ob začetku jeseni ponujamo nekaj njenih pesmi z duhovno vsebino.

➔ Majda Strašek Januš

Vsak dan

Vsak dan je kot stvarjenje, vsak dan na novo se rodimo za življenje, vsak dan po malem zorimo, naš plamenček se razvema, svojo hvalnico prepeva ...

V eni roki žalost, v drugi pa veselje

Pojem o lepih vsakdanjih rečeh: kako prebujajo se zgodnja jutra z zadnjim pomežikom zvezd; kako po dežju mavrica z nebes s svojim živobarvnim pajčolanom oplazi najvišje vrhove dreves; kako igrivo se sprehaja skozi vse menjave časa naša mamica Narava, večno lepa, večno mlada. In zato še jaz naglas naj izpovem ljubezen svojo: mojega srca izvoljenec, ki zvestobo večno mu prisegam, mi ponuja v eni roki žalost, a v drugi že veselje, radodarno izpolnjuje moje srčne želje, vsak dan znova me na veličasten ples odpelje: preprosto imenujem ga – ŽIVLJENJE.

Solze sreče

Preproste besede, veliko srce, skromna dejanja, velika pričakovanja ... Saj je že življenje samo najprestižnejše darilo, prav sleherni njegov trenutek zares je dragocen ... O, silni privilegij biti, utripati, razcvetati se, se sprehajati skozi vse svoje letne čase in občudovati sleherni potezo na obrazih ljubljenih ljudi ... Biti, čutiti, doživljati, misliti, delati, ustvarjati, se zabavati, (se) igrati, plesati, prepevati ... In kdaj pa kdaj tudi jokati solze žalosti in sreče ...

V spomin Angeli Medved

Občudovali so njeno spretnost, saj je pri delu ni oviralo, da z rokami ni mogla delati ničesar

Angelo Medved sem poznala več kot petdeset let. Prijatelji smo jo klicali Gelika. Poznala sem jo zelo dobro, saj je najino prijateljstvo trajalo vse od najine mladosti. Vedno je bila prijazna in rada je sklepala nova prijateljstva. Prvi stik sva navezali, ko mi je na pletilnem stroju spletla jopico. Takrat me je navdušila za strojno pletenje. Ker pa strojno pletenje ni tako preprosto, sem jo pogosto zaprosila za pomoč in rada mi je dala napotke.

Občudovala sem njeno spretnost. Pri delu je ni oviralo, da je bila invalidna, da z rokami ni mogla delati ničesar. Zelo dobro je obvladala tudi ročno pletenje. Dobro se je znašla tudi v gospodinjskih opravilih, šivanju in kuhanju. Krompir je lupila in rezala z nogami, lase si je sama česala, z nogami je celo zaklepala vrata. Njena fizična omejenost je ni ovirala niti pri vrtnih opravilih in dobro se je znašla pri delu z lopato.

Svoje spretnosti z nogami je zelo rada pokazala tudi drugim, zato sem jo povabila, da je svojo umetnost predstavila še mojim učencem. Pred učenci je risala risbe z nogami. Pod sliko se je podpisala. Učencem je še pokazala različne izdelke iz svoje kolekcije znanja.

Zadnje leto smo se z našo Geliko družili na ročnodelskem krožku pri Društvu upokoencev Slivnica. Rada je prihajala, gledala, kaj delamo druge. Vse jo je zanimalo. Pogosto pa je s seboj prinesla nizek stolček in z nogami ustvarjala šivane prtičke, pletene izdelke, slike ... Težko si je predstavljati, kako lahko vse to dela človek, ki je popolnoma omejen le na sposobnost dela z nogami. Roke ji nikoli niso služile. Z nogami se je naučila mnogih tehnik dela in bila je prav dobra. Bila je čudežna deklina. Zaradi svoje enkratnosti jo je poznal marsikdo po Sloveniji. Svoje izdelke je pogosto poklanjala v dobrodelnne namene. Njene slike pa se prodajajo v kolekciji božičnih in velikonočnih voščilnic preko Založbe UNSU.

Vsako leto imamo v mesecu septembru razstavo ročnih del. Med razstavnimi eksponati so vedno tudi njeni izdelki. Ko smo obiskovali razstave po drugih društvih, je bila pogosto z nami. Rada se je udeleževala tudi drugih izletov, ki ga je prirejalo naše društvo. Videvali smo se v cerkvi in hodili na razna romanja. Gelika se je vedno trudila, da je bila čim bolj neodvisna. Vse je hotela narediti sama in nikogar ni obremenjevala. Radi smo bili njeni prijatelji.

Pretrsla nas je novica, da je ni več med nami. Pogrešali bomo njeno vedrino, prijaznost, delavnost, vztrajnost, preprostost, ...

➔ Angelca Horvat

Boleč spomin na Jugovo domačijo

Alojzija Sluga je poleti praznovala 93. rojstni dan in pripovedovala tragično zgodbo iz svojega življenja

Alojzija Sluga je letos poleti praznovala 93. rojstni dan. Že nekaj časa je priklenjena na posteljo. Kljub temu pa se je z veseljem odzvala in začela pripovedovati zgodbo iz svojega življenja. Lanskega septembra je minilo sedemdeset let od dogodka, ki je za vedno zaznamoval družino Veronik. Obujanje spominov je vedno boleče. Alojzija Sluga, ki je 22. septembra 1944 izgubila brata in mamo, sama pa skoraj za eno leto svobodo, je svojo pripoved pričela tako: »Bil je lep jesenski dan in kar vabil je k jesenskimi opravilom. Naslednji dan smo nameravali spravljati krompir z njive. Mama je zato v krušni peči spekla več hlebov kruha.«

Alojzija Sluga z bolečino podoživlja najtežje trenutke svojega življenja.

Dan, zaznamovan s smrtjo

Iz Hoč sta prihiteli dve znanki in povedali, da so se Nemci pripeljali s tovarnjaki do Sane v Hočah in se od tam v večji skupini namenili peš do Ranč pri Framu, kjer so na Jugovi domačiji imeli partizani in aktivisti postojanko. Lojzka in Marica Veronik sta se kar bosli napotili proti Jugovim, da bi še pravočasno obvestili domače in partizane. Žal sta bili prepozni. Nemškega obroča deklet nista opazili. Verjetno so ju Nemci namerno spustili skozi.

Dekleti sta prispeli v hišo in povedali, da so partizani izdani. Partizani so takoj stekli iz hiše. Takrat so pričeli padati prvi strelji. Med streljanjem je bilo sli-

šati tudi grozno kričanje. Pred hišo so pod streli obležali partizana Lojzkin in Marin brat Janko Veronik, Ambrož Kovačič in kmet Hinko Domadenik. Lojzka nikoli ne bo pozabila tega prizora, saj je videla, kako so ji Nemci ubili brata. Ona je bila ranjena v nogo. V goreči hiši pa so zgoreli trije domačini.

Nemci so Veronikovi dekleti in nekaj drugih postavili v vrsto pred gorečo hišo. Najprej so nameravali vse postreliti. Strelski vod je čakal le še na ukaz, vendar pa je v zadnjem hipu padla odločitev, da jih bodo odpeljali v zapor v Maribor. Iz Ranč so ujetniki močno zastraženi peščili do tovarnjaka v Hočah. Lojzki je večkrat ušla misel, da bi pobegnila. Vendar so ujetniki bili tako zastraženi, da je bilo to nemogoče. Na tovarnjaku sta sestri Veronik sedeli blizu skupaj, vendar komunikacija ni bila možna. V mariborski zapor so ju odpeljali vklejnjeni.

Zaprte tri Veronikove

Lojzka mama je bila v času nesrečnega dogodka na Jugovi domačiji doma in je vedela, da bodo Nemci prišli iskat tudi njo, saj je ta družina vedno pomagala partizanom. Tudi takrat so se v Veronikovi hiši skrivali ruski ujetniki. Lojzka mama je takoj, ko je zvedela, kaj se je zgodilo na Jugovi domačiji, poiskala varno zvezo tem ljudem. Naslednji dan so Nemci zares prišli. S seboj so pripeljali tudi Lojzko, ki je bila vsa v modrih. Z mamo se ni smela pogovarjati. Pregledali so hišo in vzeli nekaj stvari, nato pa ukazali mami, da gre tudi ona z njimi. Obe so odpeljali v mariborski zapor. Še prej pa so ju peljali v Planico, kjer so izvedli še eno kruto akcijo. Tudi tam so Nemci požgali hišo in pobili nekaj domoljubov.

Lojzka je bila z mamo Marijo in sestro Marico v mariborskih zaporih slaba dva meseca. V mesecu oktobru pa so Lojzko in mamo Marijo skupaj z mnogimi drugimi sotrpinkami odpeljali v taborišče Ravensbrück na severu Nemčije. Mlajša Veronikova Marica je do konca vojne ostala v mariborskih zaporih. Mama se iz taborišča ni več vrnila.

S transportom v taborišče

Lojzka se spominja, kako so jih v nemogočih razmerah v pomanjkanju vode in hrane s tovornim vlakom odpeljali v taborišče. V Ravensbrücku so dobili jetniška oblačila. To so bile zelo enostavne in lahke obleke, ki niso ustrezale hladnim in vetrovnim razmeram na severu Nemčije. Vse jetnice so tudi ostrigli. Kopale so se le enkrat na mesec po več skupaj in v hladni vodi. V Nemčiji je Lojzka morala delati v tovarni Siemens. Vsako jutro so morale delavke v koloni z oboroženim spremstvom v službo. Delala je za tekočim trakom. Delo je bilo naporno. Kljub temu pa je rekla, da je bilo bolje tistim, ki so bile zaposlene, kot pa tistim, ki so ostale v taborišču. Lojzka je bila v taborišču do konca vojne.

Ženske, ki so ostale v taborišču, so dobivale manj hrane, poleg tega pa so morale pogosto cele ure stati zunaj na prostem pred barakami na »apel platzu«. Ker je tam precej ravna pokrajina in usmerjena proti severu, je pogosto pihal mrzel veter. Mnoge ženske tega niso prenesle, zato so zbolele in umrle, med njimi tudi Lojzka mama, ki s hčerko ni smela imeti stikov. V taborišču je za črevesno boleznijo zbolela tudi Lojzka. Sotrpinke v baraki so jo skrivale, od doma pa ji je teta pošiljala pakete, v katerih je bilo prežganje. S prežganjem ji je uspelo pozdraviti bolezen.

Bližal se je čas svobode

Bližal se je konec vojne. To pa še ne pomeni, da se je končala kalvarija. Ko so Nemci videli, da je njihov poraz neizbežen, so hoteli zabrisati vse sledi svojih grozodejstev. Žive priče je bilo potrebno uničiti. Zbrali so vse jetnice in jih v tako imenovanem maršu smrti peljali proti severu do morja, ki je bilo oddaljeno približno 60 kilometrov od Ravensbrücka. Tista, ki ni vzdržala tempa hoje, je omagala in so jo ustrelili. Ob morju jih je čakala ladja. Nemci so jih nameravali vkrcati na to ladjo, jih odpeljati na odprto morje in jih tam z ladjo vred potopiti.

Velike kalvarije so jih rešili Rusi. Končno so se počasi začele premikati proti domu. Pot jih je vodila preko Češke, Ma-

V Nemčiji so morale jetnice delati, vsako jutro so jih v koloni z oboroženim spremstvom odpeljali v službo.

džarske in Srbije. Pešačile so v gručah. Ob poteh so jim Rusi nastavljali hrano. Tu in tam so interniranke našle hrano ali zasilno prenočišče na kaki osamljeni in zapuščeni kmetiji. Ker je bila že pozna pomlad, so po njihvah pobirale tudi krompir, ki so ga kmetje že posadili, da bi jim zrasel za ozimnico.

Velikokrat se je zgodilo, da so ob poti naletele na človeška trupla. Povsod, kjer so hodile, so bile vidne sledi grozodejstev vojne, trupla, požgane hiše, uničeni do-

movi. Jugoslovanske ženske so prispele v Beograd sredi meseca julija 1945. Slovenke so se od tam naprej peljale z vlakom do doma.

Končno doma

V Slivnici je Lojzka izstopila z vlaka. Od železniške postaje do doma je imela še slabe tri kilometre. Ko je pešačila proti domu, je v Slivnici srečala nekatere znance. Videli so jo vso shujšano, saj je je bila sama kost in koža, na obrazu pa

so bile vidne sledi prestanega trpljenja. Dobajevi v Slivnici so jo povabili na prigrizek. Z veseljem se je odzvala povabilu, saj je to bil njen prvi normalni obrok po več kot osmih mesecih. Ko je prispela domov, jo je v praznem domu pričakala le sestra Marica, ki se je iz zapore vrnila en mesec pred njo. Obe sestri je doma čakalo naporno delo, saj sta se kljub veliki žrtvi med vojno mladi dekleti morali sami, brez kakršne koli družbene pomoči, spopasti z delom, da sta ohranili dom, ki je bil med vojno opustošen.

Minilo je triindemdeset let od napada na Jugovo domačijo in triindemdeset let, ki je Veronikovo družino zaznamovala za vse življenje, saj sta zaradi tega dogodka dva Veronikova umrla, dvema pa je bila za nekaj časa odvzeta svoboda. Lojzka še vedno živi s temi krutimi časi.

Lojzka pa se spomni tudi lepših trenutkov iz svojega življenja. Kot štirinajstletna deklica je skupaj z bratom Jankom in stricem Maksom Ledinekom sodelovala na prvem slovenskem taboru leta 1938 v Ljutomeru. Tam je izročila šopek cvetja častnemu gostu tabora in prvemu predsedniku kraljevine Jugoslavije dr. Antonu Korošču.

➔ Simona Šifrar
📷 Iz osebne arhiva

Pesnetek iz leta 1938. Alojzija Sluga (takrat Alojzija Veronik) skupaj z Antonom Koroščem, slovenskim politikom in teologom.

Letošnje počitnice so bile nepozabne

Utrinki s Poletnega tabora Občine Hoče-Slivnica

Občina Hoče-Slivnica je v letošnjih poletnih počitnicah poskrbela za aktivno preživljanje prostega časa za otroke in mladostnike in je v proračunu za to namenila 20 tisoč evrov. Prispevek staršev je bil 4 evre na dan za enega otroka (20 € na teden) in je vključeval vodene aktivnosti, hrano ter pijačo. Poletnega tabora se je vsak teden v dopoldanskem času (od 8. do 16. ure) udeležilo po 60 otrok, ki so lahko skupaj devet tednov uživali v športnih, kulturnih in drugih kratkočasnih aktivnostih.

Ideja o Poletnem taboru se je razvila najprej zaradi skrbi, ki so jih imeli starši, ki v času poletnih počitnic ne najdejo varstva za svoje najmlajše; predvsem za otroke prve triade, ki ne morejo biti sami doma in obenem potrebujejo veliko gibanja, druženja in iger. Osnovna ideja o poletnem druženju je prerasla okvire in letos je bilo omogočeno več otrokom, da se družijo in ustvarjalno preživljajo prosti čas.

Izvajalec letošnjega Poletnega tabora 2017 je bilo podjetje Svižec šport, d. o. o. K sodelovanju pa so izvajalci, na pobudo občine, povabili tudi lokalna društva, klube in organizacije, saj je pomembno, da prav vsi, mladi in odrasli, bolje spoznajo, kaj vse naša občina ponuja v okviru delovanja nevladnih organizacij. Počitniške dneve so izvajalci nadobudnežem zapolnili z raznimi športnimi, družabnimi in ustvarjalnimi aktivnostmi ter vsebinskimi animacijami, ki so jih pripravili tudi v sodelovanju z lokalnimi društvi. Izleti in dogajanja so bili prilagojeni starosti otrok, ki so bili prisotni na taboru: obiskali so gasilce, Botanični vrt, športne klube, adrenalinski park, čebelarje in vsaj enkrat na teden lokalno slaščičarno. Enkrat tedensko pa so si vsi skupaj (z doplačilom za vstopnino) privoščili kopalni izlet na Mariborski otok. Udeleženci so se naučili tudi rolanja, veččin iger z žogo in ostalih družabnih iger.

Ves čas tabora so bile udeležencem na razpolago knjige iz knjižnice in vodene tematsko obarvane pravljicne ure. Med Poletnim taborom so otroci izvajali različne aktivnosti, od risanja do kreativnega ustvarjanja s papirjem ter učenja tujega jezika. Za prehrano na poletnem taboru sta poskrbeli obe osnovni šoli, ki sta se potrudili, da so bili udeleženci dovolj siti, tudi tisti, ki imajo zdravstvene težave, povezane s prehrano. Pomembno pri vsem je bilo, da se imajo otroci in mladostniki lepo in da so počitniški dnevi nepozabni in obarvani z aktivnostmi, ki jih veselijo in osrečujejo.

»Večna dilema, da se bodo naši otroci dolgočasili med poletnimi počitnicami, je v Občini Hoče-Slivnica preteklost. Poletni tabor je uspel in otroci in mladi so se lahko cele poletne počitnice družili in aktivno preživljali prosti čas. Verjamem, da so

bile letošnje počitnice nepozabne, saj je izvajalec pripravil veliko športnih in nešportnih dogodivščin. Posebnost letošnjega Poletnega tabora Občine Hoče-Slivnica so bili kopalni izleti. Iskrena hvala izvajalcem, ki so izvedli tabor, vsem, ki so sodelovali, in še posebna zahvala Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče in Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica, ki sta poskrbeli, da je bila prehrana na taboru kakovostna in pestra,« je povedal župan Marko Soršak.

Ker vemo, da slika pove več kot le besede, prilagamo tudi nekaj utrinkov z letošnjega poletnega varstva.

Vid Kajnih

Na teniških igriščih je bilo zabavno.

Mladi reševalci na delu.

Čas za počitek.

Pri gasilcih so izvedli kaj novega.

Ogledali so si Botanični vrt.

Dobre volje ni manjkalo.

Tudi bahovski gasilci so pripravili zanimive igre za otroke.

Ful fajn, da ima slaščičarna Štekar tako odličen sladoled!

Malo se je dobro poskusiti v plezanju.

Kovala so se prijateljstva.

Vožnja z vlakom ni več vsakdanjost.

Ob slabem vremenu v dvorani.

Mogoče bo koga od otrok zamikalo, da bi postal športni ribič.

Največ veselja je seveda bilo na kopanju.

Nekaj posebnega je bilo iskanje "Svižčevega zaklada" s pomočjo radijskih postaj.

Nekateri so se naučili rolanja.

Tudi adrenalina ni manjkalo.

Spoznali pa so tudi zgodovino in znamenitosti v občini.

podeljena nagrad po posameznih kategorijah
10km

Osvoji prvi naslov

TEK POD POHORJEM

16. 9. 2017

štart in cilj pri VŠD Hoče

otroški tek ob 9.30

10 km tek ob 11.00

ŠTARTNINA

Predprijava s plačilom do 10. 9. 2017 - 7 eur, na dan teka 10 eur (otroci brezplačno).

organizator dogodka

OBČINA
HOČE-SLIVNICA

SAVA
ZAVAROVALNICA

www.hoce-slivnica.si/tekpodpohorjem

**TEK
POD
POHORJEM** 1.